

6) Til velfærdsministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Hvad kan ministeren sige om regeringens holdning til udformningen af en ny salgslov om almene boliger i lyset af ministerens udtalelser til Ritzaus Bureau den 7. november 2007 efter Højesterets afgørelse: »Jeg vil nu inddrage dommen i det videre arbejde med et nyt forslag til en salgslov. Udgangspunktet vil her være en fælles beslutningskompetence, så boligorganisationerne, kommunerne og de enkelte afdelinger i fællesskab kan tage initiativ til at bruge salg af lejligheder i indsatsen for bekæmpelse af ghettos«?

(Spm. nr. S 1075).

7) Til velfærdsministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Hvordan forsvaret ministeren, at Velfærdsministeriet i en tid, hvor flere utilpassede unge involveres i umotiveret vold, og hvor ministeren igen og igen har talt varmt for at styrke den forebyggende indsats, ikke har et samlet overblik over, hvilke kommuner der har SSP-konsulenter og hvor mange?

(Spm. nr. S 1081, skr. begr.).

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen) har meddelt mig, at han ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig:

Regionalpolitisk vækstredegørelse 2008.
(Redegørelse nr. R 6).

Eksemplarer vil blive omdelt og redegørelsen optaget i Folketingstidende.

Medlemmer af Folketinget Mikkel Dencker (DF) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om at erstatte klistermærkeordningen for gulpladebiler med en ny nummerpladeordning.
(Beslutningsforslag nr. B 82).

Medlemmer af Folketinget Karl H. Bornhøft (SF) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om afbureaukratisering af sygehusvæsenet.
(Beslutningsforslag nr. B 83).

Medlemmer af Folketinget Rasmus Prehn (S) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om iværksætterforløb ved universiteterne.
(Beslutningsforslag nr. B 84).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål til ministre til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

I spørgetimen møder undervisningsministeren og transportministeren.

Kl. 13:02

Formanden:

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget undervisningsministeren og transportministeren.

Til undervisningsministeren er anmeldt følgende spillere:

Julie Rademacher (S)
Kirsten Brosbøl (S)
Martin Henriksen (DF)
Nanna Westerby (SF)

Til transportministeren er anmeldt følgende spillere:

Magnus Heunicke (S)
Benny Engelbrecht (S)
Pia Olsen Dyhr (SF)
Kim Christiansen (DF)

Det er otte, og det forventer vi at man kan klare inden for en time.

Er der flere, der ønsker at melde sig som spillere?

Det er ikke tilfældet.

Man skal være bevidst om, at spørger og minister begge har op til 2 minutters taletid i første runde. Herefter følger to runder, hvor spørger og minister hver har 1 minuts taletid. Man stiller spørgsmål oppe fra talerstolen.

Jeg giver her ordet til den første spørger, fru Julie Rademacher.

Kl. 13:03

Spm. nr. US 60

Julie Rademacher (S):

Tak for ordet.

Vi har haft en lang debat med videnskabsministeren om brugerbetaling på uddannelserne, og ministeren har garanteret os, at der ikke vil komme brugerbetaling på uddannelserne på universiteterne.

Nu står jeg her i dag for at få undervisningsministeren til at garantere det samme. Jeg står her for samtidig at påpege, at der nu er sket et skred i dansk uddannelsespolitik og i den danske uddannelsesverden, nemlig det, at man har indført brugerbetaling på en uddannelse. For Socialdemokraterne er det dybt beklageligt, da det jo for os er et meget ideologisk spørgsmål, om man skal betale for uddannelser eller ej.

Den uddannelse, jeg vil tale om her i dag, er især den engelsksprogede gymnasiale uddannelse, også kaldet IB-uddannelsen, der nu er lukningstruet. Uddannelsen blev tidligere finansieret gennem amterne, men de penge er der rent faktisk ikke længere. Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvor de penge er blevet af.

Kl. 13:04

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:04

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne erklære mig enig med videnskabsministeren i alt, hvad han har sagt, som har beroliget fru Rademacher.

Så vil jeg sige, at regeringen ikke har indført brugerbetaling. Lige før påske vedtog vi i bred enighed en lov, som bevarer en paragraf om brugerbetaling i mellemuddannelserne. Den blev i øvrigt indført af en SR-regering i 1998, og vi videreførte den ved afstemning her i salen lige før påske, så den gælder altså fortsat.

Så er der spørgsmålet om IB-uddannelsen, som er en ren privat uddannelse. Det er jo sådan i Danmark, at private gymnasier opkræver brugerbetaling – private skoler opkræver brugerbe-

taling – og når der er en helt privat styret gymnasieuddannelse, som tilmed er styret fra udlandet, er det vel ikke urimeligt, at den deler vilkår med de private uddannelser i øvrigt, hvor der er brugerbetaling. Jeg kan ikke se overgrebet.

I øvrigt har vi ikke besluttet noget som helst. Fru Rademacher er jo ikke med i forhandlingerne, men vi drøfter det bl.a. med hendes parti, og vi har endnu ikke draget nogen konklusion.

Kl. 13:06

Formanden:

Fru Julie Rademacher.

Kl. 13:06

Julie Rademacher (S):

Nu er jeg jo valgt i Kolding, og det, jeg kan se derfra, er, at Kolding Gymnasium, HF-Kursus og IB School har enormt svært ved at opretholde den her IB-uddannelse. Det er vi især kede af i Jylland, hvor jeg kommer fra, for vi har et erhvervsliv med medarbejdere, som i høj grad er glade for, at deres børn kan blive uddannet på nogle internationale uddannelser.

I Danmark burde vi kunne tilbyde dette, bl.a. fordi vi jo, som man taler så meget om, har brug for højtuddannet arbejdskraft, og vi har også brug for, at børn af dem, der kommer og arbejder her i landet, kan tage en uddannelse.

Det drejer sig om en merudgift på 8 mio. kr., og jeg kunne enormt godt tænke mig at høre, hvorfor ministeren ikke vil give de penge, så disse uddannelser kan blive finansieret.

Kl. 13:07

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:07

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg forstår fuldt ud ønsket i Trekantområdet, andre steder i Jylland og i hele Danmark om at kunne udbyde IB-uddannelser. Jeg forstår fuldt ud ønsket.

Hvem er det, der forhindrer det? Er det mig? Jeg har jo en model til, hvordan man kan gøre det fuldstændig frit at udbyde IB-uddannelser over hele landet, nemlig på samme måde som man udbyder private gymnasieuddannelser og private folkeskoleuddannelser. Så det er jo ikke mig, der forhindrer det. Fru Rademachers beskrivelse er en levende illustration af, hvordan socialdemokratisme kvæler ting i stedet for at få dem til at gro – undskyld jeg siger det.

Kl. 13:07

Formanden:

Fru Julie Rademacher.

Kl. 13:08

Julie Rademacher (S):

Jeg kvæler bestemt ingenting. Tværtimod går jeg da i høj grad ind for, at vi har frihed i Danmark. Men når ministeren siger frihed, og når regeringen siger frit valg, betyder det sjovt nok ofte noget helt andet end det, vi Socialdemokrater mener med det. Det er derfor, at det her er et ideologisk spørgsmål, og derfor kan jeg heller ikke forstå det, når man hører rundtomkring, at der ikke er forskel på regeringens politik og vores politik. Her vil jeg bare gerne understrege, at der er en markant forskel, og at det er et ideologisk opgør. Så jeg er glad for, at ministeren her erkender, at vi er uenige på dette punkt.

Kl. 13:08

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:08

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Går fru Rademacher også imod, at der er brugerbetaling på private gymnasier og på private skoler? Det må hun jo så også gå imod, for det må da være et forfærdeligt overgreb. Hvis hun ikke går imod det, hvad er så logikken i, at dem, der selv vælger en dyrere, udenlandsk, privat uddannelse, ikke får den samme betaling? Der er simpelt hen ingen logik i det. Jeg ved godt, at for Socialdemokratiet er frihed noget med frihed på andres regning. Det er det socialdemokratiske frihedsbegreb, og det kommer man altså ikke ret langt med.

Jeg vil også godt spørge fru Rademacher: Er det virkelig rimeligt, at de almindelige gymnasieklasser skal betale for IB-klasserne, som jo nok ikke søges af de socialt udsatte her i landet? Er der noget socialt i pludselig at lave gratisprincip på dette punkt? Det kan jeg ikke se der er. Så det er da en rigtig god sag, der illustrerer, hvordan socialdemokratisk frihedsopfattelse kvæler friheden, kvæler frodigheden, og hvordan den oven i købet er asocial.

Kl. 13:09

Formanden:

Jeg siger tak til spørgeren. Der er jo ikke mulighed for, at spørgeren kan svare på de spørgsmål, som ministeren stiller – det må ske et andet sted, så det lever vi med i spænding.

Den næste spørger er fru Kirsten Brosbøl, værsgo.

Kl. 13:09

Spm. nr. US 61**Kirsten Brosbøl (S):**

Tak. Det er et andet emne, jeg vil gerne spørge undervisningsministeren om. Det er nemlig sådan, at der i går endnu en gang kom en historie frem om, at der er kaos i forhold til afholdelse af elektroniske prøver i folkeskolen. Det er jo ikke første gang, vi hører sådan en historie. Det er faktisk noget, der nu har stået på i flere år; man har ikke styr på den it-teknologi, der skal styre elevernes afgangsprøver, sådan som vi i fællesskab ellers har vedtaget at der skal være. Man skal have mulighed for at gå op til en prøve på en computer og derved kunne benytte sig af moderne teknologi, når man går til eksamen.

Vi kunne læse i går, at sådan er det altså stadig væk ikke. Man har netop afholdt en generalprøve, hvor man skulle teste systemerne, og den viste, at der altså stadig væk ikke er styr på teknologien. Jeg vil bare gerne spørge undervisningsministeren: Er det som undervisningsminister tilfredsstillende igen at måtte konstatere, at der ikke er styr på teknologien, så eleverne kan gå op til den prøve, som det var tiltænkt, her til sommer?

Kl. 13:11

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:11

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Nej, det er bestemt ikke tilfredsstillende, det giver jeg spørgeren ret i. Men jeg insisterer på, at vi i Danmark har moderne prøver, og jeg insisterer på, at vi bruger moderne elektronik, og så må vi løbe den risiko, der er for, at man i en prøvefase begår fejl, og det her var jo en afprøvning, det var en generalprøve. Og jeg kan forstå, at det var en ret banal fejl, som det pågældende firma, som er underleverandør til et andet firma, har lovet ikke vil blive gentaget. Så det var da godt, at de fik det indøvet ved en generalprøve, så der ikke skabes problemer ved den endelige prøve.

Til sidst kan jeg forsikre, at vi lærte af de problemer, som opstod for mange steder sidste år. Vi lærte, at der indtil videre, indtil det hele kører helt sikkert, skal være en plan B, der kan bringes til udfoldelse samme dag, altså papirprøver klar til prøver samme dag, så der ikke er nogen elever, der skal gå hjem med uforrettet sag.

Kl. 13:12

Formanden:

Fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 13:12

Kirsten Brosbøl (S):

Jeg er glad for, at ministeren medgiver, at det selvfølgelig ikke er tilfredsstillende, at det er på den her måde, men det er jo ministerens ansvar at sørge for, at det bliver gennemført på en tilfredsstillende måde. Så jeg synes, det er lidt billigt sluppet, når ministeren bare siger, at det jo bare er teknologi, og at sådan noget jo kan ske.

Nu er det altså tredje år i træk, at vi oplever, at det her system ikke fungerer efter hensigten. Og jeg synes, det vil klæde ministeren at tage ansvaret på sig og sørge for, at det kommer til at fungere. Nu lyder det, som om man nærmest forventer, at der altid opstår sådan nogle problemer, og at det jo vil være sådan.

Men er det ikke rimeligt at forvente efter 3 år, at man har styr på teknologien og eksamensformen, sådan at eleverne kan få mulighed for at gå op til en moderne eksamen? Vi er jo fuldstændig enige om, at de skal have den mulighed. Jeg vil bare gerne have, at ministeren tager ansvaret på sig og sørger for, at det kommer til at fungere.

Kl. 13:12

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:12

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg påtager mig det fulde og uindskrænkede ansvar for afviklingen af folkeskolens prøver. Det var også derfor, jeg sidste år, efter at der visse steder havde været problemer, beordrede, at der skulle være en plan B alle steder, så man også havde en papirprøve for det tilfælde, at elektronikken ikke virkede.

Når man ikke havde det sidste år, var det, fordi de elektroniske prøver havde fungeret upåklageligt forrige år – uden problemer. Så traf ministeriet altså på mit ansvar den beslutning, som viste sig at være forkert, og den var, at man så ikke behøvede nogen plan B. Det lærte vi af, det lærte jeg af, og jeg tog ansvaret for, at vi nu i år har en plan B alle steder, så ingen elever skal gå hjem med uforrettet sag.

Jeg har ansvaret. Det er også derfor, jeg administrerer det og prøver at rette op på tingene og få de sikkerhedsmekanismer, der er nødvendige, samt en prøveperiode – vi øver det først, sådan som vi nu også øver på de elektroniske test.

Kl. 13:13

Formanden:

Det er fru Kirsten Brosbøl for et sidste spørgsmål.

Kl. 13:13

Kirsten Brosbøl (S):

Hvor længe tror ministeren folkeskolens lærere og elever gider blive ved med at melde sig til sådan nogle forsøg, hvis det viser sig igen og igen, at de bruger tid på noget, som alligevel ender op i et teknisk kaos? Det er rent faktisk det, vi hører fra lærerne nu: Jamen hvis vi skal blive ved med at opleve det tekniske kaos, så gider vi ikke længere bruge tid på det, for så betyder det, at vi tager tid ud af vores undervisningstimer – vi bruger tid til at få det opstillet, og så virker det alligevel ikke.

Jeg synes, det er meget utilfredsstillende, at vi nu efter 3 år – det er ministerens ansvar, at det fungerer – igen må konstatere, at der ikke er styr på det her område. Ministeren skulle måske begynde at tænke over, hvad konsekvenserne skal være, hvis det ikke kommer til at fungere. Hvordan vil man sørge for, at det her bliver implementeret på en måde, sådan at lærere og elever ikke skal spille tiden på systemer, der ikke fungerer?

Kl. 13:14

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:14

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg tror, jeg har påtaget mig det fulde ansvar. Så det er altså ikke nødvendigt at spørge mig om det igen.

Jeg er meget taknemlig for de skoleledere og -lærere, som i år på trods af problemerne sidste år gerne vil være med i testafprøvningerne. De blev spurgt, de kunne melde fra, og der var heldigvis rigtig, rigtig mange, som ikke meldte fra, og som gerne ville være med. Og hvorfor vil de det på trods af problemerne? Det vil de, fordi de kan se, at dette er fremtiden.

Det er fremtiden at have adaptive, elektronisk baserede test i folkeskolen; det er fremtiden, at de afsluttende prøver er elektroniske; og det er i øvrigt også en lettelse på den måde, at nogle af dem jo retter sig selv. Det vil sige, at man ikke får den spildtid, der består i, at man skal rette, og da prøveopgaver jo altid er de samme, så er der ikke noget galt i, at de rettes automatisk.

Kl. 13:15

Formanden:

Tak til fru Kirsten Brosbøl som spørger.

Den næste spørger er hr. Martin Henriksen.

Spm. nr. US 62**Martin Henriksen (DF):**

Tak for det. Jeg kunne godt tænke mig at spørge lidt til de ting, der har været oppe at vende i pressen her de seneste par dage. Vi kan se, at et meget højt antal elever pjækker fra undervisningen i folkeskolen, og at mange lærere oplever, at de bliver udsat for vold af eller trusler fra elever. Der har været et rundspørge i Københavns Kommune, som viser, at helt op mod halvdelen af lærerne har oplevet det i deres dagligdag.

Det er jo fuldstændig urimeligt og fuldstændig uacceptabelt, at det finder sted, og det vidner jo om, at forældrene ikke har formået at opdrage deres børn godt nok.

Vi har nogle forslag fra Dansk Folkepartis side til, hvad man kan gøre ved det. Der skal simpelt hen noget mere konsekvens til. Der kunne jeg godt tænke mig at spørge ministeren: Hvad agter ministeren at gøre på området for at sende et klart signal om, at det her vil vi simpelt hen ikke finde os i?

Kl. 13:16

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:16

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Der er en stribe gode grunde til at stille det spørgsmål, som hr. Martin Henriksen lige har stillet.

Om ulovligt fravær kan jeg fortælle, at 6.300 elever i en 8-måneders-periode har haft et ulovligt fravær på mere end 20 dage, og ud af disse 6.300 elever havde 500 elever et fravær på over 90 dage. Både hvad angår de 500 elever og alle de 6.300 elever, er det jo fuldstændig uantageligt, og det rejser naturligvis det spørgsmål, om der kan gøres noget for at få de børn undervist, som de jo skal ifølge loven. Sådan har det været i Danmark siden 1814.

Når Undervisningsministeriet får lavet sådan en undersøgelse, synes jeg også, vi har pligt til at overveje, hvordan vi kan gøre noget ved problemerne, og den overvejelse vil bl.a. ske her i eftermiddag i samråd med skoleledernes formand, Anders Balle, som jeg har en drøftelse med kl. 15.00.

Hvad angår vold mod lærere, er det selvfølgelig fuldstændig lige så uantageligt, uanset om omfanget er større eller mindre end det, vi har hørt. Skoleafbrændingerne var også fuldstændig uantagelige. Der er også elever, der bruger uan-

Kl. 13:15

tageligt sprog. Og det, vi først og fremmest skal, er at støtte de skoleledere, som under vanskelige vilkår prøver at holde orden på deres skole og få lært deres elever noget. Det er dem, vi skal støtte, det er derfor, jeg først og fremmest rådfører mig med dem, og så håber jeg, at de råd, jeg får, også vil møde forståelse blandt skoleforligspartierne, hvortil hr. Martin Henriksens parti jo hører.

Kl. 13:18

Formanden:

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:18

Martin Henriksen (DF):

Det er jo rigtigt, at der har været en lang række eksempler, også på folkeskoleområdet, på ting, som vi ganske enkelt ikke skal finde os i, og som er uacceptable. Det er fint, at vi er enige om, at de er uacceptable. Det er også godt, at ministeren vil overveje, hvad man så kan gøre, og det er også fint, at man lytter til skolelederne. Men nu er det jo os politikere, der har muligheden for at sætte foden ned og har muligheden for at lave nogle klare retningslinjer på det her område. Jeg synes, det er helt rimeligt, at vi sender et klart signal – og det bør ikke kun være Dansk Folkeparti, der gør det, det bør være et flertal i Folketinget, der gør det – og siger: Vi vil ikke finde os i det her.

Hvis børnene simpelt hen er opdraget så elendigt af deres forældre, at de begynder at true andre elever eller begynder at true eller udøve vold mod en lærer eller bare bliver væk fra undervisningen i flere uger, skal det have nogle konsekvenser. Og jeg mener ikke, det er nok, at man vil diskutere med skolelederne, hvilke konsekvenser det skal have. Regeringen og ministeren bør simpelt hen sige: Vi har allerede besluttet os for, at det her skal have konsekvenser, og det vil sige skærpede sanktionsmuligheder i forhold til dem, man har i dag.

Kl. 13:19

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:19

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg er i hvert fald enig i, at vi må gøre op med konsekvensløsheden. Det kan ikke nytte noget at have en lov, tilmed en gammel lov, som siger, at børn skal undervises, når vi kan konstatere, at flere tusinde elever, nemlig 6.300, bliver væk fra undervisningen i mere end 1 måned om året og tilmed i en undervisningsperiode på kun 8 måneder i alt. Så kan jeg ikke bare sidde og sige:

Nå. Jeg må spørge de relevante parter, hvad vi kan gøre ved det.

Jeg er klar til sanktioner, men jeg tror, det vigtigste er at give skolelederne de redskaber, de gerne vil have, for at de kan løse problemet, eventuelt i samarbejde med kommunen. Vi har det såkaldte SSP-samarbejde mellem skolerne, de sociale myndigheder og politiet, og det fungerer mange steder fremragende. Men der er sikkert nogle steder, det kan gøres bedre, og derfor tror jeg, at en del af øvelsen vil komme til at bestå i at udbrede god praksis og fremhæve de skoler, der faktisk får løst problemet.

Kl. 13:20

Formanden:

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:20

Martin Henriksen (DF):

Denne øvelse skal jo gå ud på, at vi skal genoprette folkeskolens og lærerens autoritet. Det er simpelt hen læreren, der skal være i centrum for undervisningen, det skal ikke være de elever, som ikke kan finde ud af at opføre sig ordentligt.

Jeg vil sige igen, at jeg synes jeg, at det er fint, at ministeren vil drøfte tingene med skolelederne og folk fra skoleverdenen osv., men man bliver altså også nødt til at forstå, at der jo er nogle muligheder i dag. Eksempelvis kan man lave økonomiske sanktioner over for forældrene inden for bestemte områder, men de muligheder bliver ikke udnyttet. Der er nogle »kan«-bestemmelser, som efter vores opfattelse skal laves om til »skal«-bestemmelser.

Der skal også allerede gribes ind over for de små elever. Det kan ikke være rigtigt, at man gang på gang kommer i skole og ikke har lavet sine lektier, og vi kan godt sige, at det skal have en konsekvens allerede her, fordi vi er nødt til at tage fat på det, inden det udvikler sig til de ting, vi har set i eksempelvis Københavns kommune, men desværre også andre steder i landet.

Derfor vil jeg stadig anmode ministeren om at melde klart ud, at det her skal have nogle konsekvenser. Vi bør ikke afvente, hvad andre på området siger. Det kan være, de siger noget fornuftigt, det kan også være, de ikke siger noget fornuftigt, men det bør ikke afholde ministeren fra at sige noget fornuftigt her og nu.

Kl. 13:21

Formanden:

Det har ministeren mulighed for nu.

Kl. 13:21

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg er enig i næsten hvert eneste ord, hr. Martin Henriksen sagde, måske med undtagelse af ét ord, som jeg vil vende tilbage til. Jeg behøver ikke gentage de andre.

Spørgsmålet om at udnytte de muligheder, der er for at udøve sanktioner, optager mig meget. I Helsingør truede man jo romaerne med, at de ville miste kontanthjælpen, hvis deres børn ikke kom i skole, og børnene kom i skole; 80 pct. af dem kom i skole. Men det måtte man ikke ifølge grundloven, og så indførte vi, at man kan tage børnefamilieydelsen i sådanne tilfælde. Det er altså en mulighed, der findes, men den bliver ikke brugt.

Jeg har opdaget, at den heller ikke er kendt, og derfor er det første, vi skal tage fat i, jo at gøre den kendt og derefter gøre den brugt. Det er noget, jeg vil tale med skoleledernes formand om her kl. 15.00, og det tror jeg han er positiv over for.

Det eneste lille ord, jeg endnu ikke er klar til at bruge, er ordet skal. Hvis man i alle tilfælde *skal*, altså hvis vi laver en lov, der siger, at hvis eleven gør sådan og sådan, skal man gøre det og det, berøver man jo kommunen muligheden for at gøre det, der er rigtigst i de enkelte tilfælde.

Kl. 13:22

Formanden:

Vi siger tak til hr. Martin Henriksen som spørger.

Næste spørger er fru Nanna Westerby.

Kl. 13:23

Spm. nr. US 63

Nanna Westerby (SF):

Mit spørgsmål ligger meget i forlængelse af den debat, der netop har været.

Nu har ministeren jo været ude at sige, at det er vigtigt, at man har mulighed for at give bøder til forældre, hvis børn har meget fravær i skolen. Jeg vil gerne høre ministeren, hvad ministeren helt konkret tror det vil hjælpe at give bøder til forældre til børn, der pjækker meget. I dag har man jo netop mulighed for at tage en del af børnepengene ved meget fravær i skolen, men den mulighed bruges yderst sjældent, først og fremmest fordi vurderingen og erfaringerne er, at det ikke virker. Så jeg vil høre, hvad ministeren konkret forventer at der kommer ud af at lægge endnu mere vægt på det her. Er det ikke en fal-

literklæring, at løsningen på det her problem er at hive et forslag frem, som allerede eksisterer?

Kl. 13:23

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:25

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Det sidste forstod jeg ikke. Hvis der er en mulighed, der ikke bliver brugt, hvad er der så galt i at nævne den? Når Folketinget har vedtaget en mulighed og der er et problem, som måske kunne løses ved at bruge den, er det da ret oplagt at gøre det. Og det er det, jeg taler om, når jeg taler om at bruge adgangen til at tage børnefamilieydelsen fra forældre, som helt oplagt forsømmer deres pligter som forældre.

Velfærdssamfundet drejer sig jo ikke kun om rettigheder, det drejer sig også om pligter. Og er der nogen pligter, der er vigtigere end de pligter, man har over for sine børn? Det kan godt være, at der er 10 pct. af de pågældende børns forældre, som er helt upåvirkelige, men det kunne jo også være, at der ligesom i Helsingør var 80 pct., som faktisk var påvirkelige over for et tydeligt signal fra samfundet, om at børnefamilieydelsen får man, fordi man har pligter som familie, og hvis man ikke lever op til de pligter, får det en konsekvens.

Jeg har ikke foreslået bøder, og derfor svarer jeg slet ikke på det første, fru Nanna Westerby talte om. Jeg har ikke foreslået bøder.

Kl. 13:25

Formanden:
Fru Nanna Westerby.

Kl. 13:25

Nanna Westerby (SF):

Det, der bare undrer mig, når vi snakker om alt det her med økonomiske sanktioner til forældre, hvis børn har meget fravær i skolen, er, om ministeren tror, at det er noget, folk vælger – at folk vælger, at deres børn skal have meget fravær i skolen. Eller har vi at gøre med forældre her, der simpelt hen ikke magter at få deres børn til ikke at have meget fravær i skolen, og som har brug for støtte og ikke for straf?

Jeg vil gerne høre, hvorfor vi ikke skal benytte det, der virker. Nu taler ministeren meget om at lytte til erfaringerne og tale med skolelederne. Erfaringerne fra såvel socialrådgiverne, som jo har at gøre med mange af de her familier, som fra de kommunale skolechefer er, at økonomiske sanktioner ikke virker. Jeg synes, vi netop burde lytte til de erfaringer. Vi burde gå i dialog med

dem om, hvordan vi kan støtte i stedet for økonomisk at straffe de her familier.

Kl. 13:25

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:25

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Det, der gør socialismen så inderlig forældet, er, at den betragter mennesker som viljeløse ofre for omstændighederne. Ingenting har man ansvar for, alt er behandling og indpakning i vat: Nu skal du være flink osv.

I stedet kunne man sige: Du *kunne* gøre noget mere for at få dit barn i skole, du *kunne* give barnet mad og give barnet mad med eller give det en tyvekroner med til at købe mad for. Hvem kan ikke det? Hvis en skoleleder siger det til et forældrepar, viser skolelederen jo derved respekt og hensyn både for familien og for barnet. Hvis man derimod betragter dem som nogle viljeløse klude, som ikke kan andet, end hvad omstændighederne nu har fået dem til, er alting jo på forhånd håbløst.

Det er faktisk et ret vigtigt principielt synspunkt, jeg her fik lejlighed til at fremhæve.

Kl. 13:26

Formanden:
Fru Nanna Westerby.

Kl. 13:26

Nanna Westerby (SF):

Jeg betragter ikke de her forældre som fuldstændig uden ansvar, og hvis det virkede at lave økonomiske sanktioner, var det ikke noget, jeg ville stå i vejen for. Jeg synes bare, det vigtigste er at se på det, der virker.

Lad os lytte til erfaringerne fra de kommunale skolechefer, lad os lytte til erfaringerne fra socialrådgiverne, der siger: O.k., den her mulighed eksisterer, men det er ikke den, vi skal bruge. Der er f.eks. brug for flere ressourcer til skolehjem-samarbejdet, så man ad den vej kan gå ind og stille krav til forældrene og stille dem til ansvar, men på en måde, som virker, og som støtter de her familier, for det er det, der er brug for.

Derfor vil jeg bare høre ministeren, om ministeren ikke synes, det er en falliterklæring at hive et forslag frem, som 1) allerede eksisterer, og som 2) de, der arbejder med det til daglig, siger ikke virker og ikke er det, der er brug for.

Kl. 13:27

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:27

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Det er ikke en fallit at gøre opmærksom på en mulighed, som ikke bliver brugt, fordi den ikke er kendt; det er da ikke en fallit. Det er da mærkeligt at skabe nye muligheder, før man ser, om man kan bruge de gamle noget bedre.

Men jeg er i øvrigt enig i det meste, der blev sagt her i sidste omgang. Fru Nanna Westerby siger, at hun godt vil være med til sanktioner, hvis det virker. Ja, i Helsingør virkede det altså over for 80 pct. af romaerne, som minsandt en en tung socialgruppe. 80 pct. af børnene kom i skole, efter hvad jeg har hørt. Så det er altså ikke håbløst; der er nogle, der godt kan gøre mere for at tage vare på deres børn, end de har gjort. Og selvfølgelig skal vi ikke kun straffe eller sanktionere, vi skal støtte alt det, vi kan. Men det er altså lettere at støtte, når man mobiliserer de pågældendes egen vilje, mobiliserer det, som de trods alt selv kan gøre uanset alle deres problemer – og det er dette sidste, man skal have med. Det at appellere til den del af den enkeltes ansvarsfølelse er at vise omsorg og respekt, det er ikke at vise foragt.

Kl. 13:29

Formanden:

Nej, og tak til fru Nanna Westerby, tak til undervisningsministeren. Der er ikke flere, der har spørgsmål til undervisningsministeren.

De næste spørger er til transportministeren, og den første spørger er hr. Magnus Heunicke.

Kl. 13:29

Spm. nr. US 64**Magnus Heunicke (S):**

Tak for det. Spørgsmålet til transportministeren handler jo om vores alle sammens Post Danmark, fordi det i går kom frem, at der længe har været arbejdet med en plan om en postfusion mellem Post Danmark og det svenske postvæsen.

Sagen er den, at der er en bred politisk enighed i Danmark om, at vi virkelig vil gøre alt, hvad vi kan, for, at man også skal have post i fremtiden. Og vi vil fra socialdemokratisk side sørge for, at det bliver på bedst mulige betingelser, dvs. postudbringning hver dag, altså også om lørdagen, og vi skal også have posten hurtigt ud uden for store prisstigninger på frimærkerne.

Når jeg siger det her, er det, fordi det er vigtigt at pointere, idet vi står over for en liberalisering af hele postmarkedet. Derfor er det en for-

nuftig plan, at Post Danmark bliver styrket til at gå ind i det arbejde, der sker med liberaliseringen, ved at gå sammen med svenskerne. Så langt så godt.

Når vi så står frem her i Folketingssalen i dag, er det, fordi vi i dagens udgave af Børsen kan læse, at transportminister Carina Christensen nu planlægger, at man, samtidig med at Post Danmark fusionerer med svenskerne, vil sælge Post Danmark, vil sælge aktier fra til en engelsk kapitalfond. Jeg må sige: Det er jeg ikke tilhænger af, og det er vi Socialdemokrater ikke tilhængere af. For os at se er det at gå meget, meget videre end en fusion; at sælge danske interesser, sælge det danske Post Danmark fra til en britisk kapitalfond er for os at se et skrækscenarie. Jeg synes, det er en helt forkert timing at gøre det, samtidig med at man er i gang med en fusion, hvor det netop er vigtigt at sikre, at den danske og den svenske del er lige repræsenteret. Hvis vi sælger vores del til en britisk kapitalfond, hvor er så vores mulighed for at sikre, at der er postbesørgelse og de ting, som jeg nævnte til at starte med?

Så mit spørgsmål til at starte med er: Har transportministeren nogen idé om, om hun har et flertal for det forslag?

Kl. 13:31

**Formanden:
Ministeren.**

Kl. 13:31

Transportministeren (Carina Christensen):

Det er jo en vigtig sag og også en meget, meget stor sag, som vi præsenterede i går, og jeg ved jo godt, at selv om vi har arbejdet længe med den her store sag i Transportministeriet, så er den ny for mange af ordførerne, som var ovre i går og for første gang hørte om den. Jeg vil også gerne kvittere for, at der, som jeg har læst i pressen, er blevet taget positivt imod de nye fusionstanker, som man gør sig i de to virksomheder, og jeg vil selvfølgelig undervejs i den videre proces gøre alt for, at man kan blive orienteret så grundigt som overhovedet muligt.

Det, der er sket nu, er, at der er underskrevet en hensigtserklæring, og det, der videre skal ske, er, at man skal have alle detaljerne på plads. I den forbindelse skal vi selvfølgelig se på forholdet til den svenske regering og til den svenske stat og deres ejerandel, og vi skal selvfølgelig også se på, hvordan konstruktionen skal være her i Danmark. Det er jo sådan, at vi har en privat partner her i Danmark, som jeg sådan set meget glad for at vi har, nemlig CVC, som vi jo for nogle år siden besluttede at sælge nogle ak-

tier til. Der ligger også i den særlige konstruktion med CVC en mulighed for, at CVC kan gå ind og byde på at få flere aktier, og det er så det, de har udtrykt ønske om.

Men alt det er selvfølgelig detaljer, der skal på plads, og som Folketinget selvfølgelig også vil blive sat grundigt ind i. Men jeg mener rent faktisk at det egner sig til, at alle trafik- og postordførerne kommer over, og at vi gennemgår det meget grundigt i detaljer, for det er en enormt stor sag, som måske ikke lader sig besvare lige her i spørgetimen.

Kl. 13:32

Formanden:

Hr. Magnus Heunicke.

Kl. 13:32

Magnus Heunicke (S):

Det er selvfølgelig en stor sag, og tak for redegørelsen fra ministeren til at starte med.

Jeg bare nødt til at forstå det fuldstændig klart. I dagens udgave af Børsen på side 10 siger ministeren:

Vi har sagt til CVC – altså den britiske kapitalfond – at vi er åbne over for, at de kan købe flere aktier.

Jeg har ikke hørt ministeren komme med nogen rettelser til det citat, og det må jo så være rigtigt nok. Der har altså været en besked fra ministeren til kapitalfonden om, at man fra dansk side er åben for, at de skal købe flere aktier. Og det er det, som er det interessante her. For vi er som sagt, og som ministeren også sagde, fuldt ud med på, at fusion kan være en god idé, og giver medløb til det, men spørgsmålet er, om man vil bruge fusionsanledningen til at sælge aktier fra. Der er det, vi virkelig er nervøse for, for vi ved, hvor galt det kan gå, når kapitalfonde får overtaget og da specielt overtaget på nogle så samfunds bærende, vigtige områder som f.eks. posten.

Spørgsmålet er altså: Har der været en samtale, en besked fra ministeren til CVC om, at man er åben over for, at der kan blive solgt flere aktier til den britiske kapitalfond?

Kl. 13:33

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:33

Transportministeren (Carina Christensen):

Der ligger jo en særlig aftale om salget af aktierne til CVC, og den inviterer jeg gerne Socialdemokraterne til at gennemgå i detaljer. Men der skal være en afklaring om CVC's mulighed for at købe yderligere aktier inden år 2010. Og som

jeg har forstået det og er orienteret, kan CVC, hvis de ønsker det, byde ind på at købe flere aktier – men jeg mener stadig, at det her egner sig bedre til en mere teknisk detaljeret gennemgang. Hvor mange aktier det så er, er selvfølgelig noget, der skal aftales i detaljen. Nu kan Socialdemokraterne selvfølgelig selv svare på det, men som jeg erindrer det, støttede Socialdemokraterne jo selv, at CVC i sin tid kunne købe sig ind i Post Danmark.

Kl. 13:34

Formanden:

Hr. Magnus Heunicke.

Kl. 13:34

Magnus Heunicke (S):

Ja, det gjorde vi, og det er jo netop hele sagen, for den nuværende postlov, som jo skal ændres i og med fusionen, siger, at der kan være private investorer som nu den britiske kapitalfond, men kun indtil et vist procenttal. Det var meget vigtigt for os – og også for de faglige organisationer – at holde fast i, at der altså var et vist procenttal, og at der ikke kunne købes aktier ud over det.

Så kan jeg forstå, at vi med fusionen skal ændre postloven, det er klart, sådan at vi kan samarbejde med svenskerne. Fint nok. Vi frygter bare, at den ændring bliver udnyttet, og det kan vi så forstå er ministerens plan. Som det i hvert fald er fremstillet her i Børsen, er planen at udnytte den ændring til at sælge ud af Post Danmarks aktier til den britiske kapitalfond.

Så har vi jo ikke den hånd i hanke med det, som vi havde, da vi ændrede loven sidste gang, hvor vi havde den maksimumsgrænse for, hvor mange procent man kan sælge fra til kapitalfonde og andre. Og det er vi altså nervøse for. Post Danmark leverer en kerneydelse i velfærdssamfundet, og danskere fra Skagen til Gedser, fra øst til vest er helt afhængige af, at Post Danmark altså fungerer, og at vi har hånd i hanke med det fra statens side.

Kl. 13:35

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:35

Transportministeren (Carina Christensen):

Jeg er fuldstændig enig i, at Post Danmark leverer en kerneydelse. Derfor vil jeg sige, som jeg også gjorde i går, helt klart og tydeligt, at uanset hvad der sker fremover, vil den danske stat hele tiden sikre sig, at man har betydende indflydelse.

Vi er glade for den nye konstruktion, som der ligger i hensigtserklæringen, hvor den svenske

ejer kommer til at eje 60 pct., den danske andel sammen med CVC kommer til at blive på 40 pct., men hvor vi til sammen har lige meget indflydelse i bestyrelsen. Det har været helt afgørende for os at sikre, at ingen får bestemmende indflydelse.

Så er der CVC's rolle. Den skal vi jo have udredt nærmere nu, men det er rigtigt, at CVC med den aftale, som ligger, har en option på køb af yderligere aktier. Vi skal gerne gå ind i papirerne og kigge, men jeg tror også, at det ligger i den aftale, som Socialdemokraterne var med til at støtte i sin tid. Jeg synes, det er godt og positivt, at CVC nu melder sig på banen og siger: Vi synes faktisk, at det her er godt for virksomheden; vi er en privat part, som også kan se visionerne i den her fusion. Det viser bare og understreger igen, at det er et godt skridt, man nu tager.

Kl. 13:36

Formanden:

Ja tak til hr. Magnus Heunicke.

Næste spørger er hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 13:36

Spm. nr. US 65

Benny Engelbrecht (S):

Jeg vil fortsætte som postordfører for Socialdemokraterne i dette spørgsmål, fordi det som sagt naturligvis er meget væsentligt for os at få slået fast, at der ikke er nogen sammenhæng mellem den forestående liberalisering og den fusion, som kommer på tale her mellem det danske og det svenske postvæsen – at de to ting altså forestår uafhængigt af hinanden. Men det er også meget væsentligt at slå fast, at det for os er helt afgørende, at medarbejderne sikres i den fusion, der forestår.

Vi har noteret os med glæde, at medarbejderrepræsentanterne i Post Danmarks bestyrelse bakker op om den fusion, der forestår, men jeg er også helt sikker på, at vi er nødt til at få slået fast med syvtommersøm, at en fusion ikke kommer til at svække de enkelte medarbejdere og deres stilling i den her sammenhæng. Derfor er det netop meget væsentligt, at vi får slået fast, hvordan andre virksomheder og andre medejere kan agere i den her sammenhæng.

Så jeg vil gerne præcisere det spørgsmål, som den tidligere spørger også var inde på, nemlig om der er lavet en forhånds aftale med kapitalfonden CVC om, at fonden erhverver en større aktieandel i forbindelse med fusionen mellem det danske Post Danmark og det svenske Po-

sten. Er det en forudsætning for, at fusionen kan finde sted? Det synes jeg er meget væsentligt at få belyst.

Kl. 13:37

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:37

Transportministeren (Carina Christensen):

Allerførst vil jeg gerne sige, at jeg også har noteret mig, at medarbejderne har taget utrolig godt imod de her nye planer, der er præsenteret.

Overalt i Danmark kan jeg se, at man bakker op, og tilsvarende har medarbejderne i Sverige – kan jeg forstå – også set meget positivt på det her; de kan godt se, at det bliver en stor og stærk virksomhed, som de fremover skal være ansat i.

Der bliver spurgt om fusionsplanerne. Igen, det er en hensigtserklæring, den er endnu ikke underskrevet, og der er lang vej, inden vi kommer i land med en fusion i sidste ende.

Vedrørende om liberaliseringsforhandlingerne, som vi står over for at skulle indlede her i Danmark, kan køre uafhængigt af fusionen, vil jeg sige: Det mener jeg godt de kan. Det er der som udgangspunkt ikke noget til hinder for. Det er selvfølgelig noget, vi politisk skal snakke sammen om. Det skal jo være sådan, at alle kan føle sig trygge ved processen, og vi skal også have opklaret helt tydeligt, om det egner sig til, at man kommer over, så vi detaljeret kan gennemgå, hvordan to så store processer kan køres sideløbende med hinanden. Men som udgangspunkt er der ikke noget til hinder for det, fordi befordringspligten, som liberaliseringsforhandlingerne primært skal handle om, stadig væk er en, som vi skal bestemme her i Danmark, og som vi som danske politikere skal tage stilling til, og det kører altså uafhængigt af fusionen.

Kl. 13:39

Velkomstord

Formanden:

Før spørgeren får ordet igen, er det tilladt at stå op, idet Folketinget i disse dage har officielt besøg af Europa-Parlamentets formand, hr. Hans-Gert Pöttering.

På Folketingets vegne byder jeg hr. Pöttering hjertelig velkommen i Folketinget, idet jeg udtrykker ønske om, at Europa-Parlamentets formand må få et godt og udbytterigt ophold i

Danmark til gavn for det fortsatte gode samarbejde, der er mellem Europa-Parlamentet og det danske Folketing. Hjertelig velkommen!

Spm. nr. US 65

Formanden:

Vi går tilbage til spørgetimen, hvor hr. Benny Engelbrecht har spurget retten. Værsgo.

Kl. 13:39

Benny Engelbrecht (S):

Jeg siger tak til formanden.

Det er logisk at spørge ministeren, om hun forstår vores bekymring for en privat kapitalfonds kommende ejerandel. Hvad angår kapitalfonde, ved vi udmærket, at deres grundtanke naturligvis er at optimere virksomheder for på et senere tidspunkt at afhænde aktier og naturligvis gøre det med profit. Der er jo ikke nogen, der er mæcener i dette spil. Derfor er vores bekymring naturligvis, at en kapitalfond får en for stor ejerandel.

Kl. 13:39

Spørgsmålet til ministeren er selvfølgelig, om hun kan forstå vores bekymring, men også, om der er en aftale eller ikke er en aftale på forhånd om, at der skal være en øget ejerandel fra CVC's side.

Kl. 13:41

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:41

Transportministeren (Carina Christensen):

Jeg vil gerne understrege igen, at regeringen til fulde deler Socialdemokraternes betragtning om, hvor vigtig en virksomhed Post Danmark er for danskerne som helhed. Jeg vil bare sige, at det er korrekt, at CVC jo har en option på køb af flere aktier i Post Danmark. Den aftale ligger der, og den aftale har vi selvfølgelig tænkt os at leve op til. Hvordan og hvor meget CVC så i givet fald vil ende ud med at kunne købe, indgår jo i de forhandlinger, vi skal i gang med at have med CVC.

Jeg vil gerne understrege – og det har vi også allerede sagt udadtil – at det er helt evident, at den danske regering ønsker at fastholde en aktiepost af en betydelig størrelse i det fremtidige

selskab. Men jeg synes, det er væsentligt nok, at vi tager de her drøftelser med CVC. Men der ligger jo en aftale med dem fra før, uafhængigt af fusionen, og den aftale har vi selvfølgelig ikke tænkt os at løbe fra.

Kl. 13:41

Formanden:

Det er hr. Benny Engelbrecht for en sidste kort bemærkning.

Kl. 13:41

Benny Engelbrecht (S):

Der var jo i hvert fald nye toner i det, ministeren sagde. Betyder det, at man ikke forestiller sig at bortsælge Post Danmark på længere sigt? Det er selvfølgelig et oplagt spørgsmål i den her sammenhæng, men også, hvilke krav ministeren egentlig vil stille for at sikre medarbejderne bedst muligt i forbindelse med fusionen og den efterfølgende børsnotering, som der er lagt op til. Det synes jeg er ret så væsentligt. Og sidst, men ikke mindst, vil jeg altså gerne have fastslået: Har man lavet en aftale, eller har man ikke lavet en aftale om, at det er en forudsætning for, at denne fusion kan finde sted med CVC's deltagelse, at der skal ske en øget medejerandel?

Kl. 13:42

Formanden:

Det er ministeren.

Kl. 13:42

Transportministeren (Carina Christensen):

Med hensyn til medarbejderne vil jeg igen gerne gentage, at jeg glæder mig over, at de har taget så godt imod det i begge lande, og vi vil gøre alt, hvad vi kan, for at de føler sig trygge undervejs i hele processen. Vi er selvfølgelig optaget af at sikre alle medarbejdere bedst muligt. I Danmark mener jeg man har mulighed for at have medarbejderaktier, det har man ikke i Sverige, men det er en af de ting, man er ved at kigge på. Men selvfølgelig skal vi nok være meget opmærksomme på medarbejderne undervejs i processen.

Igen kan jeg gentage, at det er korrekt, at CVC har en option på køb af flere aktier i Danmark. Det er en aftale, der ligger uafhængigt af fusionen, og det er selvfølgelig en aftale, som regeringen ikke løber fra.

Kl. 13:43

Formanden:

Tak til hr. Benny Engelbrecht.

Næste spørger er fru Pia Olsen Dyhr. Værsgo.

Spm. nr. US 66

Kl. 13:43

Kl. 13:45

Pia Olsen Dyhr (SF):

Regeringen barsler med en bæredygtighedsstrategi til sommer, som hedder »Grønt ansvar«. Miljøministeren sagde tidligere i samråd i dag, at han regner med at fremlægge strategien måske tidlig sommer; vi kan så gætte på, om det er maj, juni eller juli, men det er i hvert fald på et tidspunkt, hvor solen skinner udenfor.

Jeg vil derfor i den forbindelse gerne spørge transportministeren, hvordan Transportministeriet har bidraget til strategien, og hvordan man har organiseret det internt i huset, så man sikrer sig, at man netop også får indflydelse på bæredygtighedsstrategien, og at man laver en sammenhæng mellem de klimahensyn og de trafik hensyn, vi skal varetage i fremtiden.

Kl. 13:44

Formanden:

Transportministeren.

Kl. 13:44

Transportministeren (Carina Christensen):

Jeg må blive svar skyldig, med hensyn til hvordan vi lige har organiseret os i Transportministeriet i forhold til at bidrage, men jeg kan sige, at klimaproblematikken jo er på dagsordenen i alle ministerier, ikke mindst i det her år, hvor vi alle sammen er ved at forberede det her store topmøde. Og det er selvfølgelig også højt på dagsordenen i Transportministeriet. Vi arbejder jo på tværs af ministerierne hele tiden på at komme med bidrag og gode input til de forskellige strategier og ting, som vi nu sidder med.

Konkret arbejder vi jo på en CO₂-strategi, som vi skal lancere til efteråret, og som handler om, hvordan vi kan reducere transportsektorens CO₂-udslip. Der har vi et tæt samarbejde med Klima- og Energiministeriet og selvfølgelig også med Miljøministeriet. Der er løbende en udveksling af papirer og erfaringer, og embedsmændene bidrager alt, hvad de kan.

Jeg vil tro, at det her er organiseret på samme måde, men hvis fru Pia Olsen Dyhr gerne vil vide detaljerne i, hvordan vi har organiseret os, vil jeg godt eftersende dem; jeg ved det ikke helt præcist.

Kl. 13:45

Formanden:

Så er det fru Pia Olsen Dyhr.

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg kan godt leve med, at ministeren ikke ved, hvordan man nødvendigvis har organiseret det internt i ministeriet, altså hvem der sidder og sender bidrag til Miljøministeriet. Jeg er glad for, at ministeren siger, at man tager klima meget alvorligt, og at det står på dagsordenen i ministeriet, og at man derfor også bidrager til de her forskellige strategier.

Grunden til, at det er lidt væsentligt i forhold til regeringens bæredygtighedsstrategi, er, at der i det udkast, der blev sendt ud i september 2007, var en meget klar målsætning om reduktionen af CO₂-udslippet fra trafikken. Der står i det udkast, at man vil reducere CO₂-udslippet fra trafikken med 25 pct. i 2030 i forhold til 1988-niveauet.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om hun kan bekræfte, at man fastholder 1988 som udgangspunkt.

Kl. 13:45

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:45

Transportministeren (Carina Christensen):

Det er jo ikke en ny debat, om man bruger ordet målsætning eller ordet pejlemærke. Jeg kan i hvert fald sige, at det er rigtigt, at regeringen har sagt, at vi har det her som pejlemærke, og det pejlemærke står selvfølgelig helt fast.

Kl. 13:46

Formanden:

Fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 13:46

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg vil så glæde mig til, at regeringen barsler med sin bæredygtighedsstrategi og lever op til sit pejlemærke – jeg anerkender, at der står pejlemærke i udkastet og ikke målsætning; det skal nu ikke skille os så meget ad – og til, at udgangspunktet er 1988, for den store udfordring bliver jo så at gøre noget ved CO₂-udslippet i transportsektoren.

I dag kommer en tredjedel af vores CO₂-udslip fra trafikken, mens det i 1980 kun var en femtedel, der kom fra trafikken, så hvis vi skal leve op til den målsætning om en reduktion med 25 pct. i forhold til 1988-niveauet, skal vi i virkeligheden i gang med at reducere CO₂-udslippet fra trafikken med over 40 pct. Det bliver jo lidt af en mundfuld og betyder, at man i virkeligheden skal i gang med en del virkemidler. Men jeg ser frem til, at det virkelig kommer i den her strate-

gi, og at regeringen ikke på den måde er interesseret i at udvande det mål.

Kl. 13:46

Formanden:

Så er det ministeren.

Kl. 13:46

Transportministeren (Carina Christensen):

Jeg vil sige, at jeg glæder mig over, at man måske kan fjerne fokus lidt fra den her debat om målsætning, pejlemærke og 25 pct., 20 pct., eller hvor meget det nu skal være, og så gå i gang med at kigge på, hvad det er, vi kan gøre konkret, hvad det er for nogle virkemidler, vi kan tage i brug, så vi reducerer transportsektorens CO₂-udslip, men samtidig sikrer, at vores samfund kan fungere: at forældre kan komme til og fra arbejde og hente børn i børnehaven, at varer kan blive fragtet rundt osv. Det er jo vigtigt, at man hele tiden har et realistisk blik på, hvad der er muligt, og hvordan vi får samfundet til at fungere.

Men det er et tema, som optager os meget i Transportministeriet. Vi har sagt, at vi til efteråret vil komme med en strategi for en reduktion af transportsektorens CO₂-udledning. Vi vil komme med et katalog over forskellige virkemidler, og så må vi se på, hvilke der økonomisk set er mest hensigtsmæssige at tage i brug. Det mener jeg er meget mere vigtigt at se på end at drøfte alt muligt teoretisk omkring pejlemærker og forskellige tal.

Kl. 13:47

Formanden:

Tak til fru Pia Olsen Dyhr.

Så er det hr. Kim Christiansen som spørger.

Kl. 13:47

Spm. nr. US 67

Kim Christiansen (DF):

Først kom der en rapport fra Infrastrukturkommissionen om den fremtidige infrastruktur i Danmark, og dernæst meldte regeringen ud, at man ville komme med en investeringsplan, for det er jo klart, at det, der står i sådan en infrastrukturrapport, koster penge, og det er fornuftigt nok, at man så også laver en investeringsplan for det.

Umiddelbart efter kom der så en udskyldelse af en række vejprojekter, og det leder mig hen til det egentlige spørgsmål, og det er – ud over at jeg selvfølgelig gerne vil høre ministeren om, hvorvidt udskyldelsen af de projekter lever deres eget liv og ikke er en del af den fremtidige inve-

steringsplan – om ikke der, når man nu er i gang med det her, var nogle af projekterne, man burde revurdere og se på, om det er de rigtige løsninger.

Når nu der sker en udskyldelse på 1-2 år og man alligevel skal finde flere penge til de her projekter, kunne det så måske være klogt at revurdere nogle af projekterne med henblik på en mere fremtidsikkert løsning?

Kl. 13:49

Formanden:

Transportministeren.

Kl. 13:49

Transportministeren (Carina Christensen):

Det er rigtigt, at vi har fået den her store, flotte rapport fra Infrastrukturkommissionen med en masse gode forslag og ønsker til, hvordan man bør investere i infrastruktur her i landet fremover. Den er vi jo i gang med at kigge på og også arbejde med i forhold til den investeringsplan, der kommer til efteråret.

Men så kører der jo en trafikaftale her og nu, og Dansk Folkeparti er jo også en del af trafikaltalen – og det vil jeg gerne kvittere for – sammen med regeringspartierne og Det Radikale Venstre. Der har vi igangsat nogle vejprojekter – vi har i hvert fald planlagt at sætte dem i gang – og det viser sig så, hvilket jeg også har orienteret forligskredsen om, at de bliver meget dyrere end det, man oprindeligt havde troet. Der er vi jo altså nu engang forpligtede til at opføre os temmelig ansvarligt, når det er skatteborgernes penge, vi sidder og forvalter, og derfor aftalte vi så også i forligskredsen i forbindelse med finanslovforhandlingerne her for finansåret 2008, at vi nu vil bede om at få dem gennemregnet en gang til, så vi helt præcis kan vide, hvad de her projekter koster, inden vi går videre med dem. De nye tal håber vi at kunne fremvise til efteråret.

Planen er ikke, at de her projekter ikke skal gennemføres, men det er jo klart, at når vi får de nye tal, giver det i hvert fald anledning til, at vi har mulighed for i trafikforligskredsen i lyset af de nye tal at se på, hvilken vej projekterne så skal gå.

Kl. 13:50

Formanden:

Hr. Kim Christiansen.

Kl. 13:50

Kim Christiansen (DF):

Jeg er da meget tryk ved, at ministeren mener, vi skal være økonomisk ansvarlige. Det er vi også i forligskredsen, kan jeg forsikre om.

Grunden til, at jeg spørger om det her, er jo, at jeg synes, at når man alligevel er ved at revurdere nogle projekter prismæssigt, kunne man så ikke vælge den rigtige løsning?

Jeg kunne nævne et eksempel med en omfartsvej ved Slagelse, som er et af projekterne, men hvor man allerede nu skønner, at projektet faktisk ikke er tidssvarende, det er for kortsigtet, og det er ikke den rigtige løsning. Der er noget med en rute 21, der skal være motortrafikvej, og det er et spørgsmål, om det kunne være en motorvej og dermed være mere fremtidssikret.

Det var egentlig det, jeg ville med mit spørgsmål: om ikke man kunne bruge den her mellem-liggende periode, hvor man alligevel er ude at lave nogle beregninger, til også at revurdere nogle af projekterne, så vi ikke om 5 år skal til at lave en motorvej i stedet for en motortrafikvej? For det kender vi jo godt alle sammen omkostningerne ved.

Kl. 13:51

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:51

Transportministeren (Carina Christensen):

Det er jo altid en god idé at bruge den sunde fornuft, og hvis man, når man nu til efteråret igen får de nye budgetter og kan se, at tallene måtte være skredet, og man samtidig måtte have fået andre nye informationer, så er det jo altid en god idé at forholde sig til de nye tal og også bruge de nye informationer, man måtte have.

Det, der er tanken her og nu, er, at projekterne, som de ligger, og som vi kender dem i dag, er ved at blive regnet igennem en gang til. Vi ved, at de budgetter, som vi var blevet præsenteret for, ikke holder, og derfor har vi brug for at få nogle nye tal – og forhåbentlig nogle præcise tal – så vi ved, hvad det er for nogle projekter, vi sætter i søen.

Så må vi selvfølgelig til efteråret, når vi har de nye tal, tage stilling til, om projekterne skal køre videre. Det er jo det, der er planen indtil videre, det er det, der er aftalt i trafikforligskredsen.

Hvis der er ønsker fra forligspartierne om, at vi kigger på enkelte af projekterne og reviderer dem, jamen så lytter jeg gerne til de ønsker, og så må vi jo drøfte dem i den kreds.

Kl. 13:52

Formanden:

Så er det hr. Kim Christiansen for et sidste spørgsmål.

Kl. 13:52

Kim Christiansen (DF):

Jeg er meget glad for, at der i hvert fald bliver åbnet en mulighed for, at vi i forligskredsen kan diskutere nogle af de her projekter for netop at se på: Er det de rigtige, eller kunne vi fremtids-sikre dem lidt bedre? Det er som bekendt altid billigere at bygge kælderens før huset; det er i hvert fald den billigste løsning.

Som det allerseneste har vi jo netop lavet en aftale om modulvogntog. Det medfører jo også nogle vejændringer.

Jeg vil spørge, om det er sådan, at det er indtænkt, at der kan være nogle synergieffekter ved det, og om det er nogle overvejelser, man også lige vil gøre sig i forbindelse med nogle af de ruter, der skal være til modulvogntog. Der er jo afsat nogle penge til det, og der er så også afsat nogle penge til vejprojekter. Hvis der er nogle af de steder, det er sammenfaldende, kunne der måske være nogle synergieffekter.

Kl. 13:52

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:52

Transportministeren (Carina Christensen):

Det ville da i hvert fald være en god idé at indhøste de synergieffekter, der måtte være. Jeg har ikke overblik over i forhold til de her projekter og i forhold til forsøget med modulvogntog, som starter op til november, om der er nogle steder, hvor man kan indhøste en synergieffekt, men jeg er klart enig i, at det da vil være hensigtsmæssigt, at man gør det, og det er jeg også sikker på at man har blik for i Vejdirektoratet.

Kl. 13:53

Formanden:

Tak til hr. Kim Christiansen.

Næste og sidste spørger er hr. Rasmus Prehn.

Kl. 13:53

Spm. nr. US 68

Rasmus Prehn (S):

Jeg vil spørge ind til den kollektive trafik. Det er jo sådan, at vi i disse år oplever, at det desværre går den forkerte vej med antallet af passagerer i kollektive busser. Der bliver færre og færre passagerer, og der bliver ringere og ringere økonomi i busselskaberne. Det går jo den forkerte vej – ikke mindst i forhold til miljøet og i forhold til at sikre mindre trængsel på vejene.

Spørgsmålet har flere gange været oppe, bl.a. i Jyllands-Posten den 4. februar, hvor man pege-

de på, at der var nogle interessante erfaringer at hente fra Sverige.

I den forbindelse stillede jeg et skriftligt § 20-spørgsmål til transportministeren, hvor jeg spurgte, om man ikke kunne forestille sig, at der var nogle incitamentsstrukturer, man kunne bruge, så man ligesom i Sverige fik flere passagerer ind i busserne. Det, man har gjort i Sverige, er, at man har lagt den kollektive trafik økonomi an på, at man laver serviceforbedringer osv. På den måde har man altså fået løftet antallet af passagerer.

Nu er der så sket det, at jeg – efter 2 måneder – endnu ikke har fået svar på det her spørgsmål, selv om der er regler om, at vi skal have svar på de skriftlige § 20-spørgsmål meget hurtigt. Derfor vil jeg benytte mig af lejligheden til at spørge ind til det her i den mundtlige spørgetid. Kunne man ikke forestille sig, at vi kunne lære af Sverige, hvor de faktisk har fået løftet antallet af buspassagerer? Kunne vi ikke lære af det i Danmark?

Kl. 13:54

Formanden:

Transportministeren.

Kl. 13:54

Transportministeren (Carina Christensen):

Allerførst skal jeg beklage, hvis der ikke er kommet svar på et § 20-spørgsmål, for det skal der selvfølgelig. Hvorfor svaret i givet fald ikke er kommet af sted, vil jeg gå tilbage og tjekke i ministeriet – for det skal selvfølgelig være i orden.

Jeg er meget enig i, at vi skal have større fokus på busserne. Traditionelt set fylder busserne ikke særlig meget her i folketingsdebatten. Vi taler tit om den kollektive trafik, men vi taler primært om bane, fordi det jo er dér, staten har en særlig rolle at spille. Når det drejer sig om busdriften, er det i høj grad kommunerne og til dels regionerne, de tidligere amter, der står for den.

I sidste uge havde jeg faktisk lejlighed til at besøge et trafikskelskab, et busselskab, som pegede på, at der godt kunne være større sammenhæng mellem bane og busser. De syntes, at de levede lidt i to adskilte verdener. Derefter spurgte jeg faktisk i ministeriet, hvad vi kan gøre for at sætte mere fokus på samspejlet mellem de to former for kollektiv trafik. For det er vigtigt, at de spiller sammen.

Igen må jeg sige, at det ikke er ministeriets hovedansvar – det er kommunerne og regionerne, der har ansvaret for busdriften. Men hvis der er noget, vi kan gøre for at bidrage til at få flere til at tage busserne, så mener jeg, at vi i hvert

fald skal indlede et tæt samarbejde med kommunerne. Det vil jeg gerne indbyde til eller i hvert fald deltage i.

Kl. 13:56

Formanden:

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 13:56

Rasmus Prehn (S):

Jeg vil takke for den meget positive tilbagemelding. Det er rigtig glædeligt at høre, at der er interesse for området, og at der er lyst til at gøre noget ved det. Også fra socialdemokratisk side kan jeg sige, at vi interesseret i at få et tættere samarbejde busser og tog imellem. Det lyder som en rigtig klog strategi, ministeren her er inde på, synes jeg.

Det, jeg spurgte specifikt om – også i mit skriftlige § 20-spørgsmål – er den måde, som vi har skruet økonomien sammen på i vores bus-selskaber og – på regionsniveau – i vores trafik-selskaber. Der er det altså sådan i dag, at man ikke har direkte incitamentsstrukturer, der gør, at man får mere økonomi ud af at have flere passagerer, og at man får mere økonomi ud af det, hvis der er en højere service. I Sverige har man altså gjort det sådan, at man har sat nogle parametre op, hvor man netop belønner trafikskaberne for at gøre en ekstra indsats for – om jeg så må sige – at få lokket passagerer om bord i bus-sen. Det har altså medført, at man har fået ret betydelige stigninger i antallet af passagerer.

Jeg synes, det kunne være rigtig interessant, hvis ministeren ville kaste et blik på det, man har gjort i Sverige – og så sige, om vi ikke kunne indføre nogle af de samme incitamentsstrukturer i Danmark for på den måde at få flere til at vælge at køre med kollektiv bus.

Kl. 13:57

Formanden:

Transportministeren.

Kl. 13:57

Transportministeren (Carina Christensen):

Jeg er sådan set meget enig, og jeg tror, at den kommune, der bliver nævnt her, måske er Helsingborg, for netop den hørte jeg nemlig om under mit besøg hos trafikskelskabet i sidste uge. I Sverige har de gjort sig nogle enormt interessante erfaringer – i hvert fald i en særlig kommune deroppe, som jeg ikke kan huske navnet på nu.

Det, som vi har lovet trafikskelskabet, er, at vi nu i første omgang vil sende nogle embedsmænd derop for at indgå i en dialog med kommunens folk om, hvad de mere specifikt har gjort deroppe. De erfaringer bliver først og frem-

mest meldt tilbage til mig, men jeg vil godt sørge for at viderebringe dem til Trafikudvalget, så det også kan se, hvad det er, de har gjort. Og så synes jeg, at vi skal se på, om der er noget, vi kan lære af dem og gøre her i Danmark. Jeg tror, at vi sådan set alle er enige om, at det er en god og også vigtig dagsorden.

Kl. 13:58

Formanden:

Hr. Rasmus Prehn for et sidste spørgsmål.

Kl. 13:58

Rasmus Prehn (S):

Jeg mener også, at det er i Helsingborg, at firmaet Arriva har høstet rigtig store erfaringer med netop at sætte fokus på at skrue tingene sammen på nogle andre måder. Og det glæder mig overordentlig meget, at ministeren vil kigge positivt på det her.

Nu er det jo 2 måneder siden, at man skrev om det her problem i Jyllands-Posten, og jeg synes, at det kunne være rart med en lidt større offensiv fra ministerens side for at sætte fokus på det her. For vi er jo enige om, at i tider, hvor alle taler om, at vi skal have bragt CO₂-udslippet ned – vi skal have fokus på klimaproblemerne, vi skal have fokus på miljøproblemerne, og vi skal have trængslen på vejene ned – er det en virkelig vigtig opgave som transportminister at gøre noget ved det her.

Jeg kunne godt tænke mig, at ministeren præciserede, hvornår vi kan regne med, at der sker noget. For nu er der i hvert fald gået 2 måneder, hvor jeg har stillet spørgsmål, og hvor Jyllands-Posten har lavet en artikel om det, men hvor der ingenting er sket endnu. Hvornår kan vi så regne med, at der sker noget? Det kunne jeg godt tænke mig at vide.

Kl. 13:58

Formanden:

Transportministeren.

Kl. 13:59

Transportministeren (Carina Christensen):

Det er klart, at det er en vigtig dagsorden for mig som transportminister, men det er jo også en vigtig dagsorden for alle de kommunale byrådsmedlemmer ude i landet og for de medlemmer, der sidder i Regionsrådet. Det er jo i høj grad er dem, der har ansvaret for busdriften her i landet. Jeg er sikker på, at det også er en debat, de følger meget nøje, og jeg er også sikker på, at der foregår mange store debatter rundtomkring i byrådene, i vores kommuner og i regionerne

landet over. Mange af dem vil jo også gerne sætte en positiv dagsorden, når det gælder den kollektive trafik. Og dér er det især busserne, de kan sætte på dagsordenen.

Jeg vil gerne igen understrege, at hvis der er noget, vi kan gøre fra statens side – ikke mindst med henblik på at sikre et bedre samspil mellem bus og bane – så synes jeg, at vi skal bidrage aktivt til det. Hvis vi kan være med til at opbygge en videnbank – eksempelvis ved at indhøste de svenske erfaringer og bringe dem videre til de danske kommuner – så synes jeg også, at det er et sted, hvor vi godt kunne hjælpe. Vi skal bare huske på, hvor ansvaret ligger – og det ligger i det her tilfælde ude lokalt.

Kl. 13:59

Formanden:

Tak til hr. Rasmus Prehn og tak til transportministeren.

Der er ikke flere spørgsmål, og vi afventer, at klokken bliver 14, før vi går over til forberedt spørgetid.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

Kl. 14:01

Formanden:

Det første spørgsmål er til beskæftigelsesministeren af hr. Bjarne Laustsen, og jeg kan oplyse om, at der her er en medspørger, hr. Eigil Andersen.

Kl. 14:01

Spm. nr. S 888

1) Til beskæftigelsesministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Har det været et specielt ønske fra regeringens side at ramme ledige kvinder med indgrebet i de supplerende dagpenge, set i lyset af, at 3 ud af 5 ledige medlemmer af 3F's a-kasse, der rammes, er kvinder?

Formanden:

Først er det beskæftigelsesministeren for besvarelse af spørgsmålet, værsgo.

Kl. 14:01

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Der er stor mangel på arbejdskraft i Danmark, og derfor er det vigtigt og nødvendigt, at alle, der kan og vil arbejde på fuld tid, så også gør det frem for at arbejde på deltid med supplerende dagpenge. Det var baggrunden for regeringens indgreb her for nogle uger siden.

Flere kvinder end mænd omfattes af ændringerne af reglerne om supplerende dagpenge. Det er dog ikke særlig overraskende, da også flere kvinder end mænd er deltidsbeskæftigede. Således var syv ud af ti deltidsbeskæftigede i 2006 kvinder. Jeg mener, at man gør kvinderne en bjørnetjeneste ved bare at lade stå til. Argumentet har altid været, at der ikke var fuldtidsstillinger at få, men ændringerne i de supplerende dagpenge er netop med til at tvinge virksomhederne til at oprette flere fuldtidsstillinger, hvis de vil beholde deres medarbejdere, eller hvis de vil rekruttere nye medarbejdere. Ændringerne vil derfor især gavne kvinderne, og i den forbindelse er trepartsaftalen også et skridt i den rigtige retning.

Jeg vil gerne gentage, at formålet med ændringerne er at sikre, at supplerende dagpenge opfylder formålet om at være en midlertidig ydelse, som medlemmet kan modtage i forbindelse med kortvarig delvis ledighed eller som indgang til arbejdsmarkedet på fuld tid.

Kl. 14:02

Formanden:

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 14:02

Bjarne Laustsen (S):

Jeg takker for besvarelsen. Det er måske ikke særlig overraskende, men jeg er ikke enig med ministeren og det flertal, der vil gribe ind her. Jeg mener, at det vil gøre utrolig ondt, og at det vil gøre det på de faggrupper og de brancheområder, hvor vi ser, at der ikke er tale om fuldtidsbeskæftigelse. Derfor er det jo helt paradoksalt, at man i en situation, hvor man gerne vil have, at folk går ud og finder sig et arbejde, tager fat i dem, der allerede har et arbejde, og siger til dem, at det sådan set er bedre, at de er fuldtidsarbejdsløse. Det er det, der er konsekvensen af regeringens politik.

Jeg kan så også forstå, at det heller ikke gør noget, at kvinderne bliver ramt af det her. Hvis de ikke kan få de nødvendige timer, bliver de enten fuldtidsarbejdsløse eller glider helt ud af

arbejdsmarkedet. For det er jo ikke et tagselv-bord. Man kan jo ikke tvinge arbejdsgiverne. Det er fint nok med hensigtsrklæringer, men man kan jo ikke gøre noget ved, at der er kvoter, at der er blæsevej, og at der i vores samfund er sæsonarbejde for tjenere osv. i turistsæsonen. Alting svinger, og folk prøver at skrabe de timer, de har brug for, til sig for at få så lidt understøttelse som muligt.

Men vi har et fleksibelt arbejdsmarked, og dertil hører også supplerende dagpenge. Så derfor er det helt utroligt, at man med det her lige præcis rammer de ufaglærte og kvinderne særlig hårdt. Ministeren er endda nærmest stolt af det, og han tror, at det er til gavn for kvinderne. Det ville det jo også være, hvis det var sådan, at det fulgte med, at der blev oprettet flere fuldtidsstillinger. Det gør der ikke med det her forslag. Det er en ren og skær begrænsning, og der er rigtig mange, der ret hurtigt vil miste dagpengesetten som følge af det her forslag. Og hvad skal vi så gøre med dem? vil jeg spørge ministeren om.

Kl. 14:04

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:04

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Forslaget går ud på at sikre, at hverken arbejdsgivere eller arbejdstagere indretter sig på, at medarbejderne varigt er på deltid med supplerende dagpenge, og timingen af indgrebet er jo rigtig god, fordi der i øjeblikket er mangel på arbejdskraft.

Samtidig skal spørgeren være opmærksom på, at vi i forbindelse med trepartsaftalen fra juni måned jo aftalte med kommunerne, at de skulle tilbyde fuldtidsbeskæftigelse til de deltidsbeskæftigede, der måtte ønske fuldtidsjob. Nu sidder jeg her og er tilfældigt faldet over en undersøgelse, der er lavet i Vesthimmerlands Kommune, hvor man har været ude at spørge alle deltidsansatte, om de gerne ville have fuldtidsjob. Det er jo lige præcis den udvikling, vi rigtig gerne vil have i gang, suppleret med f.eks. aftalen fra Region Midtjylland, i hvilken man har tilbudt alle deltidsansatte sygeplejersker, at de med en måneds varsel kan få et fuldtidsjob, hvis de måtte ønske det. Det viser jo, at det tryk, vi her lægger på systemerne, fremmer den udvikling, vi gerne vil have.

Formanden:

Det er hr. Bjarne Laustsen, og bagefter er det hr. Eigil Andersen, der kommer til.

Kl. 14:05

Bjarne Laustsen (S):

En af forudsætningerne for at gribe ind her er forkert. Det i lovforslaget, som ministeren bruger som begrundelse for at gribe ind, er, at faldet i de supplerende dagpenge ikke svarer til faldet i den generelle arbejdsløshed. Men det har jo i 2007 vist sig, at der har været et dramatisk fald i de supplerende dagpenge. Så er der bestemte områder i landet, hvor der er en højere ledighed. Ministeren var inde på det. I dag bruger man så ikke udtrykket misbrug, nu siger man, at de indretter sig på det.

Men de steder, hvor der er et stort forbrug af ordningen, er også der, det største problem opstår. Hvis de her fuldtidsjob fandtes, var de der sikkert allerede. Og når ministeren siger, at de, som kun vil arbejde på deltid, ikke skal have supplerende dagpenge samtidig, er det jo fint. Det er vi også enige i. Så den argumentation kan man ikke bruge til noget her. Det er jo fint nok, at der er nogle, der vil arbejde 25 timer om ugen og kan klare sig med det. Men der er altså rigtig, rigtig mange, der gerne vil have et fuldtidsjob på 37 timer om ugen, men som ikke kan få det. Det er der, vi har hele problemet. Så kan det godt være, at trepartsaftalen siger, at der skal oprettes så mange job som muligt. Det hjælper jo ikke meget i fiskeindustrien og i turisterhvervet. Hvis der ingen turister er, har de heller ikke brug for at få serveret noget, vel?

Kl. 14:07

Formanden:

Det er ministeren.

Kl. 14:07

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Ud over at der er fuldtidsstillinger at få i Danmark – der er også mange deltidsstillinger – så kan vi konstatere, at de mennesker, vi taler om, er fuldtidsjobsøgende. Det er baggrunden for, at man kan få supplerende dagpenge. Men undersøgelser viser, at hver femte modtager af supplerende dagpenge ikke ønsker andet end deltidsarbejde. Vi kan også se, at kun hver tredje, der modtager supplerende dagpenge, er aktivt jobsøgende. For fuldt ledige er det otte ud af ti, der er jobsøgende. Så der er altså noget, der siger mig, at vi har at gøre med et problem, hvor man indretter sig på deltidsbeskæftigelse med sup-

plerende dagpenge. Det er bekvemt for arbejdsgiveren, og det er også bekvemt for lønmodtageren, og det er det samspil og det sammenfald af interesser, som vi gerne vil have gjort noget ved, hvilket jo er fuldt berettiget, da der er fuldtidsstillinger eller man kan supplere med et andet deltidsjob.

Kl. 14:08

Formanden:

Det er sådan, at hr. Bjarne Laustsen har et sidste spørgsmål, men nu er det hr. Eigil Andersen, værsgo.

Kl. 14:08

Eigil Andersen (SF):

Jeg må indrømme, at jeg mener, at regeringen er på vildspor i den her sag, når man for syvogtredivte gang viser mistillid til de arbejdsløse og vil straffe de arbejdsløse, for der er jo tale om deltidsansatte på supplerende dagpenge, som ønsker at få et fuldtidsjob, men hvor det ikke er praktisk muligt der, hvor de er, i deres område.

Det er jo rigtigt, som det er nævnt i det grundlæggende spørgsmål her, at det især kommer til at ramme kvinder. Hvis man tager pædagogmedhjælperområdet og ældreområdet inden for kommunerne, kan man se, at cirka halvdelen af de stillinger, der er kommunale, er på deltid, og at kun cirka halvdelen, altså kun hvert andet job, er på fuld tid.

Derfor vil jeg gerne spørge ministeren, om det ikke ville have været en mere rimelig fremgangsmåde, at man i stedet for at straffe de arbejdsløse først havde set, at kommunerne oprettede nogle flere fuldtidsstillinger, og at man så derefter om 3-4 år kunne se, om der var behov for at stramme dagpengereglerne.

Kl. 14:09

Formanden:

Så er det ministeren.

Kl. 14:09

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg tror desværre, at arbejdsgivere er sådan, at så længe reglerne åbner mulighed for det her, så vil man benytte sig af den her mulighed. Så derfor er det min faste overbevisning, at man er nødt til at lave reglerne om, og heldigvis kan jeg jo se mange indikationer på, at det så også fremtvinger den rigtige udvikling, nemlig at de arbejdsgivere, som har villet have den fleksibilitet, som mange deltidsansatte med supplerende dagpenge udgør, nu må tænke sig om og tilbyde fuldtidsstillinger til deres medarbejdere, fordi der jo er mangel på arbejdskraft i øjeblikket.

Så jeg synes, at vi har gjort det på en rigtig måde – timingen har også været rigtig – og så beder jeg bare igen om at huske på, at vi jo ikke afskaffer de supplerende dagpenge, men at vi forkorter den periode, man kan modtage supplerende dagpenge i, fra 52 uger til 30 uger.

Kl. 14:10

Formanden:

Så er det hr. Eigil Andersen for et yderligere spørgsmål.

Kl. 14:10

Eigil Andersen (SF):

Ja, og den periode, som man kan få supplerende dagpenge i inden for 30 uger efter de nye regler, bliver jo så 2 år, og hidtil har man kunnet få 52 ugers supplerende dagpenge inden for 70 uger.

Altså, det er selvfølgelig fint, at der er nogle gode eksempler på, at der er nogle arbejdsgivere, der opretter fuldtidsjob; det kan vi alle sammen være glade for. Jeg er overbevist om, at der jo er et kæmpe antal tilfælde, hvor det ikke sker, og at der er et kæmpe antal tilfælde, hvor der så vil være ansatte på deltid på supplerende dagpenge, der bliver nødt til at sige deres job op, som hr. Bjarne Laustsen også var inde på før.

Men en af vanskelighederne er, at kommunerne siger, at de ikke har råd til at oprette fuldtidsjob, og derfor vil jeg gerne spørge, om det ikke ville have været en mere rimelig fremgangsmåde, at regeringen havde forøget bloktilskuddet til kommunerne, sådan at man i kommunerne kunne have råd til at oprette flere fuldtidsjob, ikke mindst i lyset af at der jo i virkeligheden er brug for mere personale både på ældreområdet og på børneområdet.

Kl. 14:11

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:11

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu har kommunerne jo indgået en aftale med regeringen og lønmodtagerne om, at man skal tilbyde fuldtidsbeskæftigelse, så det går jo fuldstændig den rigtige vej.

Jeg synes bare, at vi helt grundlæggende er nødt til at holde fast i, at man, når man er fuldtidsjobsøgende, så også skal tage arbejde, når det er der. Det er jo så muligt, at man for nogle af de menneskers vedkommende må skifte til en anden branche eller til noget andet, eller at man måske må køre lidt – jeg vil erindre om, at det jo også er en forpligtelse i henhold til dagpenge-reglerne, at man skal bevæge sig lidt for at få et

arbejde. Så man kan altså ikke bare sidde et bestemt sted med et bestemt job, når vi kan se, at man inden for en radius, der er fornuftig, kan få sig et fuldtidsarbejde.

Så jeg synes, at det er spørgeren, der er på vildspor ved at frede arbejdsgiverne i de her situationer og fastholde kvinderne i deltidsbeskæftigelse med supplerende dagpenge.

Kl. 14:12

Formanden:

Så er det hr. Bjarne Laustsen for et sidste spørgsmål.

Kl. 14:12

Bjarne Laustsen (S):

Når man skal håndtere reglerne om, at folk, der ikke har fuldtidsarbejde, får supplerende dagpenge, vil jeg sige, at jeg synes, det er fint, at vi har det i vores system. Jeg havde gerne set, at man ikke havde valgt at beskære det, sådan som man gør, altså korte ned i perioden, de kan modtage dem i, for det går ret hurtigt med, at de mister deres dagpengeregter, og så er det et spørgsmål, hvem der skal lave arbejdet, for de bliver fuldtidsarbejdsløse, og så kan arbejdsgiverne jo se, om de kan få jobbet gjort.

Jeg har det bare sådan, at jeg ikke giver fem flade øre for det med, at man vil teste folk – ministeren står og siger noget om undersøgelser og sådan. Men så tilbyd dog folk et fuldtidsjob, for hvis den pågældende så siger nej tak, siger, at det vil man ikke, man vil hellere være på deltid, så har man mistet retten til de supplerende dagpenge, for så har man selv sagt nej. Så får vi tjekket det på den måde, for de danske rådighedsregler er så skrappe, at det jo er den konsekvens, det har, nemlig at hvis man får tilbudt et fuldtidsjob og siger nej tak til det, så mister man også sin dagpengeregter.

Sådan må det være. Men det er ikke det, ministeren gør; der snyder man på vægten.

Kl. 14:13

Formanden:

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 14:13

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Vi anerker fuldt ud, at der er behov for supplerende dagpenge i fiskeindustrien, men jo også i en lang række andre forhold – det kan være inden for bygge- og anlægsbranchen; vi kender snevejrsdage, regnvejrsdage, frostdage osv. – og derfor afskaffer vi ikke de supplerende dagpenge, men vi forkorter perioden, man kan få supplerende dagpenge i, for vi synes ikke, det

er rigtigt, at man kan indrette sig over en længere periode med supplerende dagpenge, især ikke, da systemet jo er baseret på, at det er en midlertidig ydelse, og at det er i en begrænset periode, man kan få de supplerende dagpenge.

Hertil kommer så, at vi jo ikke synes, det er rigtigt, at man, når man arbejder på områder uden opsigelsesvarsel, løbende ved 13 timers ugentlig beskæftigelse kan optjene fulde dagpenge, lige til man går på pension eller i graven. Der synes vi, at der må være en vis fornøft i det, men det ved jeg selvfølgelig ikke om spørgeren også synes, altså at det er rimeligt at begrænse det.

Kl. 14:14

Formanden:

Tak til hr. Bjarne Laustsen.

Det næste spørgsmål er også til beskæftigelsesministeren, og det er også hr. Bjarne Laustsen, der er spørger, og hr. Eigil Andersen er medspørger.

Kl. 14:14

Spm. nr. S 1076

2) Til beskæftigelsesministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Vil ministeren forklare de overvejelser, der ligger bag, at det specifikt er kvinderne, de ufaglærte, fiskeindustrien og udkantsområderne, der skal rammes af nedskæringerne af de supplerende dagpenge?

Formanden:

Den første til at svare er beskæftigelsesministeren. Værsgo.

Kl. 14:15

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Formålet med ændringerne i reglerne for supplerende dagpenge er at sikre, at supplerende dagpenge opfylder formålet om at være en midlertidig ydelse, som det enkelte medlem kan modtage i forbindelse med kortvarig eller delvis ledighed eller som indgang til arbejdsmarkedet på fuld tid.

Ændringerne betyder for det første, at arbejdsgivere og arbejdstagere ikke mere permanent kan indrette sig på muligheden for deltidsbeskæftigelse med supplerende dagpenge. En analyse af supplerende dagpenge viser bl.a., at hver femte på deltid på supplerende dagpenge efter eget udsagn ikke ønsker andet end deltidsarbejde, og samtidig kan vi se, at kun hver tredje

modtager af supplerende dagpenge er aktivt jobsøgende. Det er ikke holdbart i en situation og især ikke i en tid med mangel på arbejdskraft.

For det andet styrker ændringerne i de supplerende dagpenge incitamenterne til at overgå fra deltid til fuldtid og muliggøres stadig i en periode, hvor deltid kan fungere som introduktion til arbejdsmarkedet. I den forbindelse skal jeg bemærke, at regeringen, Kommunernes Landsforening og Danske Regioner i trepartsaftalen har forpligtet sig til at arbejde for, at de deltidsansatte, der ønsker det, får mulighed for at arbejde på fuld tid eller i flere timer end nu.

Kl. 14:16

Formanden:

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 14:16

Bjarne Laustsen (S):

Jeg ved ikke, hvor lang tid ministeren gider blive ved med den der form for retorik. Den flytter ikke noget, for ministeren befinder sig ikke i virkelighedens verden. Ministeren skulle prøve at komme en tur til Læsø eller komme en tur til Skagen og se, hvordan arbejdsmarkedet er der. Det, ministeren har gang i her, er at flytte jobbene. Han siger i dag i ramme alvor: Hvis du arbejder i fiskeindustrien, skal du sige dit job op. Der er man nemlig ansat på basis af en 37-timersarbejdsuge med ret til at blive hjemsendt. Ministeren kunne jo sørge for, at der kom nogle flere fisk i et constant flow, således at der var arbejde hele ugen igennem, eller at det holdt op med at blæse og være frisk vejr hele dagen, så alle fiskerne kunne komme på havet og fange fiskene.

Der er altså nogle situationer i vores erhvervsliv, der gør, at der er nogle virksomheder, der ligger der, hvor de ligger, og som producerer under nogle særlige vilkår. Så siger ministeren, at hvis man ikke er garanteret 37 timers job, skal man flytte til Frederikshavn eller til Aalborg – ud af landsdelen. Man vil affolke yderområderne, fordi folk ikke kan få et fuldtidsjob der, hvor de er.

Det næste bliver, at hvis folk arbejder i fiskeindustrien i Skagen indtil kl. 14, vil man have, at folk lige skal huske at lave et cv-klik og søge fire job og tage til Frederikshavn og søge det sidste job. Det kan overhovedet ikke lade sig gøre tidsmæssigt, altså inden for en rimelig tid, hvis folk er i den situation f.eks. på Læsø. Læsø Kommune er den kommune i landet, der har den højeste udbetaling af supplerende dagpenge, og det er der en årsag til. Det er da ikke alt det gas, mini-

steren står og lirer af; det er, fordi der ikke er et fuldtidsarbejde at få.

Det er derfor, vi skal have ministeren trukket ned i øjenhøjde med det arbejdsmarked, der findes. Det, der vil være konsekvensen, er, at enten holder man op med at oprette de virksomheder, der er derude, og som har en produktion, der svinger så meget, som fiskeindustrien gør, eller også bliver de folk fuldtidsarbejdsløse og flytter væk fra områderne, og så kan man få billig polsk arbejdskraft ind i stedet for. Men det er måske det, ministeren vil have? Så siger jeg vel-bekomme.

Kl. 14:18

Formanden:

Jeg vil lige sige til hr. Bjarne Laustsen, at hverken ordet gas eller ordet lirer indgår i den ord-bog, vi bruger her i Folketingssalen.

Så er det ministeren, værsgo.

Kl. 14:18

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu har jeg jo fulgt det her område i mange år, fordi jeg har arbejdet med overenskomster tilbage i 1980'erne, hvor man jo benyttede det her med hjemsendelse i meget mere vidt omfang, end man benytter det i dag. Gradvis har man jo strammet reglerne, gradvis er produktionsmetoderne i fiskeindustrien blevet bedre, man er blevet bedre til at planlægge produktionen osv., så det pres, der har været gennem tiden, på ikke bare at benytte medarbejdernes hjemsendelse som det, der regulerer produktionen, har betydet væsentlige forbedringer også i den industri.

Jeg vil bare gerne igen erindre om, at vi jo ikke har afskaffet de supplerende dagpenge, som det næsten lyder som om på hr. Bjarne Laustsen; vi har begrænset perioden fra 52 uger til 30 uger.

Kl. 14:19

Formanden:

Så er det hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 14:19

Bjarne Laustsen (S):

Man har afskaffet dagpengene: Når en pige i fiskeindustrien har modtaget dagpenge i mere end 30 uger inden for 104 uger, kan hun ikke få flere dagpenge. Det er den skinbarlige konsekvens af det lovforslag, der skal behandles på fredag her i Folketinget.

Når jeg siger nogle ord, som formanden ikke bryder sig om, er det, fordi jeg hører ministeren køre i den samme rille uafbrudt. Det, som jeg synes ministeren skulle sige, er, at han skulle aner-

kende det, som vi alle sammen gerne vil have, nemlig at der bliver flere fuldtidsjob. Det er jo sandt nok, det vil alle gerne have. Men det, der rent faktisk også er sket i 2007, er, at faldet i de supplerende dagpenge stort set er på samme niveau som faldet i de almindelige dagpenge. Derfor er forudsætningerne for at komme og lave et indgreb rent faktisk ikke til stede i dag, fordi man har opnået det ønskede mål. Er det ikke korrekt?

Kl. 14:20

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:20

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Der er ca. 400.000 mennesker, der arbejder på deltid i Danmark i dag. Af dem modtager ca. 30.000 supplerende dagpenge. Der er fuldtidsjob at få i Danmark, og faktisk er mangelen på arbejdskraft det, der truer velfærdens mest i det danske samfund. Så må det jo være rimeligt, at de mennesker, der står fuldtids til rådighed for arbejdsmarkedet, ikke får mulighed for i en længere periode at indrette sig på kombinationen af deltid og dagpenge.

Samtidig må det jo være rimeligt, at vi så siger til arbejdsgiverne: Den mulighed, I har for at organisere produktionen med deltidsbeskæftigede på supplerende dagpenge, indskrænker vi i lyset af de konjunkturer, vi står i i øjeblikket, med stor mangel på arbejdskraft. Det kan i den situation ikke være sådan, at medarbejderen reserverer sin arbejdskraft til en bestemt virksomhed, og at virksomheden har lagt beslag på en bestemt medarbejder. Et arbejdsmarked i den situation, vi er i i Danmark, kræver, at folk så søger derhen, hvor der er fuldtidsjob.

Kl. 14:21

Formanden:

Det er hr. Eigil Andersen som medspørger.

Kl. 14:21

Eigil Andersen (SF):

Det står fast som en afgørende forudsætning for det her, at det, regeringen støttet af De Radikale og Dansk Folkeparti gør, er, at man fjerner retten til supplerende dagpenge for en gruppe af de arbejdsløse, forstået på den måde, at den dagpenget, de har haft, hidtil har haft en vis længde, og nu bliver den skåret ganske væsentligt ned, så nogle, der hidtil har kunnet modtage supplerende dagpenge, fremover ikke kan få det i så lang en periode, som de har kunnet hidtil.

Det er selvfølgelig fint, at man har en aftale med kommunerne og regionerne om at oprette flere fuldtidsjob, men forudsætningen for den aftale er jo, at der er ledige timer til stede, som de pågældende så kan få. På den måde vil der være en række – mange – tilfælde, tror jeg, hvor det ikke kan lade sig gøre, og derfor vil jeg gerne spørge igen, om det ikke havde været mere rimeligt, at staten havde forøget bloktilskuddet til kommunerne, sådan at man havde råd til oprette flere fuldtidsjob.

Kl. 14:22

Formanden:

Og ministeren.

Kl. 14:22

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er glad for, at hr. Eigil Andersen præciserede i sit spørgsmål, at vi ikke fjerner de supplerende dagpenge. Vi begrænser perioden, man kan få supplerende dagpenge i, fordi det er en midlertidig ydelse, man kan få, og ikke noget, man kan få permanent.

Jeg undrer mig også over, at hr. Eigil Andersen tilsyneladende forbigår den kendsgerning, at der er mennesker, der arbejder på områder uden opsigelsesvarsel, som ved 13 timers ugentligt arbejde løbende resten af livet kan optjene fulde dagpenge op til 37 timer. Det forekommer mig ikke rimeligt, at man kan indrette sig fra 25-årsalderen og frem til folkepensionsalderen på 13 timers ugentligt arbejde, når der bliver skrevet på arbejdskraft i samfundet. Så må vi altså gribe ind i de perioder og sige: Det kan du altså ikke gøre i så lang tid, og for de mennesker vil perioden så fremover blive 30 uger.

Kl. 14:23

Formanden:

Det er hr. Eigil Andersen.

Kl. 14:23

Eigil Andersen (SF):

Jeg tror ikke, at nogen indretter sig med et helt liv på supplerende dagpenge, så attraktivt er det overhovedet ikke. I øvrigt vil jeg nævne, at man jo kan blive anvist et job, et fuldtidsjob, og så har man pligt til at tage det. Sådan er det allerede i dag. Over 30.000 mennesker vil mærke den her nedskæring, og det synes jeg er meget, meget alvorligt.

Men jeg vil spørge til det her med udkantsområderne, som også var udgangspunktet for det her spørgsmål. Det fremgår af hele materialet i sagen, at det især vil ramme procentvis mange lønmodtagere i udkantsområderne, og

det gælder f.eks. Djursland, Nordjylland og Vestjylland. Jeg troede, at Venstre i hvert fald tidligere var et decentralt parti, som ikke ønskede for meget centralisering, herunder troede jeg, at Venstre var et parti, der gerne ville gøre noget for udkantsområderne. Derfor forbavser det mig meget, at man så strikker et forslag sammen, som især rammer udkantsområderne.

Derfor vil jeg gerne spørge, om det er Venstres politik at forlade tanken om at gavne udkantsområderne og være et decentralt parti.

Kl. 14:24

Formanden:

Det er et spørgsmål til transportministeren, værsgo. Undskyld! Beskæftigelsesministeren.

Kl. 14:25

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Undskyld! Formanden bragte mig lidt ud af fatning. (*Formanden: Det er på tide. (Munterhed fra ministerens side).*)

Arbejdsmarkedspolitikken i Danmark er jo fælles for hele landet, og jeg tror ikke, at vi kan lave dagpengeregler, der adskiller sig geografisk ved, at der er lempeligere krav eller andre krav i bestemte egne af landet.

Så jeg tror, at jeg må fastholde, at arbejdsmarkedspolitikken er fælles for hele landet.

Kl. 14:25

Formanden:

Tak til hr. Eigil Andersen som medspørger. Så er det hr. Bjarne Laustsen for et sidste spørgsmål til beskæftigelsesministeren.

Kl. 14:25

Bjarne Laustsen (S):

Ministeren har ved flere lejligheder spurgt både undertegnede og medspørgeren, om vi ønsker ens regler. Det gør vi. Hvis ministeren var kommet med et forslag om, at de, der har opsigelsesvarsel, og de, der ikke har det, skulle have ens regler, så ville jeg selv have stemt for det. Så det behøver ministeren ikke at køre videre med.

Jeg vil bare sige, at det, der kommer til at ske her, er, at man får en utilsigtet virkning. Dansk Folkeparti, der påstår, at de varetager udkantsområdernes interesser, har sagt derude, at hvis der er nogle utilsigtede virkninger af det her, vil de gerne se på det. Ministeren er citeret for at sige, at det her ikke kommer til at ramme fiskeindustrien.

Jeg ved ikke, om ministeren fastholder det, han er citeret for at have sagt om, at det her ikke skal ramme fiskeindustrien. Der er noget galt. Der står i lovforslaget, at det gælder alle, der

modtager supplerende dagpenge, og så må det jo også gælde fiskeindustrien. Men det, ministeren gør her, er at flytte job væk fra udkantsområderne, væk fra dem, der ikke selv kan gøre for, at der er noget, der hedder fiskekvoter, vejrlig, turistsæson, udsving i arbejdsmarkedet. De bliver ramt på baggrund af det her.

Der kommer en nedgang og en stigende centralisering, og der vil også være job, der flyttes helt ud af landet, fordi man ikke kan opretholde produktionen, fordi ministeren vil have gennemtrumfet sit forslag. Det er konsekvensen.

Kl. 14:26

Formanden:

Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 14:27

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg takker da for hr. Bjarne Laustsens tilslutning til vores forslag, for så vidt angår den del, der ligner dem, der er uden overenskomst, med dem, der har overenskomst. Det er da et fremskridt, at hr. Bjarne Laustsen siger, at den del af lovforslaget vil han stemme for.

For så vidt angår den resterende del, hvor vi begrænser perioden fra 52 uger til 30 uger, åbner den jo netop mulighed for, at man kan få supplerende dagpenge i en periode, for vi ved jo, at det kan være stormvejr, det kan være frostvejr i byggeindustrien osv., så vi afskaffer jo ikke de supplerende dagpenge.

Vi harmoniserer de to ordninger, og jeg vil igen takke hr. Bjarne Laustsen for, at han støtter den del af forslaget.

Kl. 14:27

Formanden:

Tak til hr. Bjarne Laustsen, og tak til beskæftigelsesministeren. Spørgsmålet er besvaret.

Det næste spørgsmål er til velfærdsministeren, og det er stillet af hr. René Christensen.

Kl. 14:27

Spm. nr. S 1038

3) Til velfærdsministeren af:

René Christensen (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at nogle kommuner lukker ned for børnepasningen uden at tilbyde forældrene et alternativ, og hvilke initiativer påtænker ministeren at tage for at sikre, at pasningsgarantien fremover overholdes?

Formanden:

Det er velfærdsministeren, der først får ordet til besvarelse. Værsgo.

Kl. 14:28

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Spørgsmålet drejer sig om og tager udgangspunkt i, at der er nogle kommuner, som lukker ned for børnepasningen uden at tilbyde forældrene et alternativ. Der bliver så spurgt, hvad jeg vil gøre for at sikre, at pasningsgarantien fremover overholdes.

Man kan sige, at det helt klart er i strid med lovgivningen, når der er kommuner, som ikke tilbyder alternativ pasning, hvis de lukker en daginstitution. Spørgsmålet er jo en udløber af debatten om lukkedage. I loven står der helt klart, at grundlovsdag og juleaftensdag må man holde lukket. Hvis der er dage derudover, skal man tilbyde en anden pasningsmulighed. Der har været sager med kommuner, der ikke har gjort det. De troede, at det ikke var nødvendigt, og det er så blevet påtalt. Der har været et konkret eksempel i Vejen, tror jeg, det var, og det er blevet påtalt. De har så ændret beslutning, og de har erkendt, at hov, det her er i modstrid med loven. Hvis man gør en kommunalbestyrelse opmærksom på det, og de ikke ligesom selv erkender det, så er næste skridt at gå til tilsynsrådet, men det vil jeg tvivle meget på er nødvendigt. Jeg tror, at det er meget, meget få kommuner, der ikke ved, hvordan loven er skruet sammen, så der skulle ikke være brug for nye initiativer.

Kl. 14:29

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. René Christensen.

Kl. 14:29

René Christensen (DF):

Det er meget rigtigt, at det er det, spørgsmålet går ud på. Jeg tror, at det desværre er nogle kommuner, der ikke kan finde ud af det. Jeg har faktisk materiale liggende på sager, der har været i tilsynsrådet, før kommunerne har rettet ind efter det.

Det er korrekt, som ministeren siger, at lovgivningen jo siger, at lukkedage bør begrænses til et rimeligt niveau og placeres på dage, hvor der erfaringsmæssigt kun er få børn i dagtilbudene, ligesom kommunerne med fordel kan forsøge at sikre, at forældre og børn kender de daginstitutioner, som bliver stillet til rådighed ved lukkedage, men som udgangspunkt et minimum om året. De dage, hvor man så kan lukke, som det også blev sagt, er selvfølgelig den 24. december, og så er det grundlovsdag. Jeg tror,

der nu er kommet fokus på det med al den snak om lukkedage, og der er nok nogle kommuner, som ikke før har været opmærksomme på det, som i hvert fald er opmærksomme på det nu.

Det, man så nu kan komme ud for, det næste tiltag fra kommunernes side, hvor vi har fået store kommuner, kunne jo så være, at de går ind og siger, at så har vi én institution åben. Det mener jeg vi skal være meget opmærksomme på, for vi kan ikke acceptere, når vi snakker om de store kommuner, som vi nu har, at folk måske så pludselig kan få 50 km til deres daginstitution.

Det, der så også undrede mig lidt, var jo, at ministeren i Pengemagasinet her i sidste uge bl.a. nævnte, at dagen efter Kristi Himmelfartsdag var en oplagt lukkedag. En oplagt lukkedag synes jeg bestemt ikke den er, fordi vi har nogle borgere ude i kommunerne, som har betalt for, at de kan få deres børn passet, og derfor mener jeg, det er utrolig vigtigt, at kommunen, som er en servicevirksomhed over for borgerne, kommer med et godt tilbud også på de dage, hvor der er tyndt befolket med børn i daginstitutionerne. Selvfølgelig går vi ind for, at man kan samle børnene i institutioner, men også at afstandene bliver – hvad skal jeg sige – accepteret af de borgere, der er der.

Jeg vil spørge, om ministeren vil holde øje med det og sørge for at gribe ind, hvis der er kommuner, som man kan forestille sig, der vil gå ud og gøre afstandene meget store.

Kl. 14:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 14:31

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Den relevante afgrænsning er jo for mig at sige, at er der dage, hvor der er mange børn, der skal passes, er det ikke acceptabelt, at man lukker en institution. Der, hvor problemet med lukkedage og alternativ pasning opstår, er selvfølgelig de her dage, hvor der er ret få børn. Det er svært at lave en national afgrænsning, for det kan jo afhænge af lokale forhold og hvilke virksomheder, man har, og forskellige andre ting.

Mit svar på spørgsmålet om, hvorvidt jeg vil være opmærksom på det, er: Ja, jeg vil være det i den forstand, at vi jo regner med at tage hele den her sag op med Kommunernes Landsforening i de årlige økonomiforhandlinger for ligesom at diskutere, at hvis kommunerne skal have de her 50 mio. kr., hvad er det så, de til gengæld skal levere. Der kunne det selvfølgelig være en god idé i den forbindelse at understrege, at der skal

være et alternativt pasningstilbud. Og jeg skal være opmærksom på det, der blev peget på med den afstand, der kan være mellem institutionerne i de nye store kommuner.

Kl. 14:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. René Christensen.

Kl. 14:32

René Christensen (DF):

Tak for svaret. Vi vil selvfølgelig se frem til de tiltag, der kommer.

Kl. 14:33

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren. Nej? Hermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er til velfærdsministeren af fru Sophie Hæstorp Andersen – hun kommer ilende.

Kl. 14:33

Spm. nr. S 1071

4) Til velfærdsministeren af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Hvad er ministerens holdning til, at en evaluering om salg af almene familieboliger som ejerboliger udført for Socialministeriet i august 2007 endnu ikke er blevet offentliggjort?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 14:33

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Spørgsmålet drejer sig om en evalueringsrapport, der er lavet i forbindelse med forsøgsloven om salg af almene boliger, og spørgsmålet går på, hvorfor den ikke er blevet offentliggjort.

Som fru Sophie Hæstorp Andersen sikkert ved, er rapporten nu blevet offentliggjort i forbindelse med det lovforslag, jeg fremsatte i går. Evalueringen blev i sin tid lavet i forbindelse med forsøgsloven, eller det blev understreget i forsøgslovgivningen, at der skulle laves en evaluering, og det var jo som led i det lovforberedende arbejde, at den skulle indgå. Det har så altså taget den tid, det nu har gjort. Derfor har rapporten været færdig i 7 måneder, og den bliver så offentliggjort nu, hvor lovforslaget bliver fremsat.

Til gengæld kan man sige, at der nu bliver halvandet år ekstra til at diskutere det. Altså, der er jo ikke nogen, der er blevet afskåret fra at bruge rapporten og diskutere den i forhold til den lovgivning, der eventuelt senere skal laves.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 14:34

ster, så skal ministeren selvfølgelig have tid til at kigge på den og se på de erfaringer, der er, og de anbefalinger, der måtte være, inden den offentliggøres.

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det er altså ikke sådan, at jeg står med det ordrette citat fra salgsloven, men jeg er ret sikker på, at der står, at der skal laves en evaluering af forsøgsloven. Der står ikke nogen steder, så vidt jeg husker, at det skulle være som led i det lovforberedende arbejde med en ny lov. Derfor vil jeg sige, at kutyme vel egentlig er, at når man i en lov skriver, at man vil lave en evaluering, så er det vel egentlig meget naturligt, at man bagefter sikrer sig, at evalueringen også kommer andre til kendskab, hvad enten det er forligspartierne eller det samlede Folketing, så jeg undrer mig lidt over den udlægning fra ministerens side.

Kl. 14:34

Men jeg har meget svært ved for første at forstå, at det skal tage 7 måneder, og for det andet har jeg svært ved at forstå, at man nu fra ministerens side kommer med et lovforslag, der ukritisk forlænger den her forsøgslovgivning, og som ikke kigger på de anbefalinger, der står i rapporten. Ville det så ikke have været mere optimalt fra regeringens side at bruge rapporten, læse dens anbefalinger og komme med nogle konkrete forslag til noget bedre lovgivning end blot at kortslutte processen nu med at fremsætte et forslag, der fuldstændig ukritisk bare forlænger forsøgsloven? Er det i virkeligheden ikke en tabersag, at en regering ikke engang lytter til de evalueringer, den får udarbejdet, men bare ukritisk forlænger en forsøgslovgivning, indtil den har købt sig selv halvandet år ekstra?

Nu er det jo sådan, at vi f.eks. i går behandlede et andet lovforslag fra ministeren om skimmelsvamp. Der var noget baggrundsmateriale, som bestod af tre evalueringsrapporter, som faktisk havde været offentliggjort i et helt år forud for det her lovforslag. Er det her sådan en ny praksis, vi så skal forvente fra velfærdsministerens side, at evalueringsrapporter først bliver offentliggjort med ministerens lovforslag?

Kl. 14:36

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Velfærdsministeren.

Kl. 14:37

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 14:36

Kl. 14:37

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Nej, jeg har absolut ikke lagt op til nogen ny praksis. Jeg beklager, hvis der er partier, der gerne ville have haft det her materiale før; jeg har jo simpelt hen overtaget sagen og forstået det sådan, at det var materiale som led i det lovforberedende arbejde.

Men jeg kan jo altså så sige: Heldigvis bliver der nu halvandet år, hvor der ikke bliver ændret noget i forhold til retstilstanden, før rapporten blev fremsat. Så man kan sige, at muligheden for at diskutere det har man jo stadig væk til fulde, den er bare blevet parallelforskuet nogle måneder, så jeg håber på, at det kan råde bod på, at man er ked af, at man ikke har fået materialet noget før.

Kl. 14:36

Når man læser de konkrete forslag, vil man se, at de faktisk ikke er så ligetil. F.eks. er der et forslag om, at man kan – nu kan jeg ikke huske, hvordan formuleringen er – tømme en opgang som et led i at få en ændret beboersammensætning, og det der med en ændret beboersammensætning er jo et af de meget vigtige formål med at gøre noget. Men hvordan det her forslag skal håndteres, synes jeg faktisk ikke er så ligetil. Og det er jo en af grundene til, at jeg – helt ærligt – synes, at vi har brug for noget mere tid til at diskutere det her.

Kl. 14:38

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 14:36

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 14:38

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg kan have meget stor forståelse for, at når man får en evalueringsrapport over til en mini-

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jo, men man kunne påstå, at der til gengæld er andre anbefalinger i rapporten, som er forholdsvis lettere at gå til. F.eks. bliver det jo også foreslået, og det kommer vi selvfølgelig også ind på i det næste spørgsmål, at man begrænser Socialministeriets involvering i beslutningsprocessen,

hvis kommunen og boligorganisationen i øvrigt er enige om, at det er et salg, man f.eks. ønsker. Det er vel forholdsvis let lige at gå til. Man kan også sige, at der er andre ting.

Kunne det så ikke være en idé, om regeringen kom med et lovforslag, der i hvert fald viste, at man lyttede til nogle af de erfaringer, der er gjort indtil videre? Jeg tror ikke, at oppositionen vil blande sig i, hvis man så reviderer sin oplevelse af den nye lov efter en rum tid. Altså, jeg føler det meget, meget underligt, at man først tilbageholder en evalueringsrapport, og når oppositionen begynder at stille spørgsmål, så fremlægger man en ny lov, som så fuldstændig ukritisk fortsætter det, som evalueringsrapporten faktisk kritiserer meget og helt til bunds.

Kl. 14:39

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Velfærdsministeren.

Kl. 14:39

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):
Altså, fremlæggelsen har selvfølgelig ikke noget at gøre med, at der var de tre spørgsmål her i dag. Det er jo, bl.a. fordi der var en frist for, hvornår der skulle fremsættes forslag i Folketinget, og det kom så inden for den frist.

Der står jo i bemærkningerne til lovforslaget, at man skal tage højde for evalueringsrapporten.

Jeg synes, at det er så vigtig en sag, at det ikke vil give mening lige at plukke lidt i den rapport, og der er faktisk brug for at vurdere det samlet.

Jeg synes, at det i virkeligheden tegner positivt, når fru Sophie Hæstorp Andersen er så positiv over for evalueringsrapporten, og det tyder måske på, at vi kunne blive enige om noget inden for det her område. Det kunne jeg også godt forestille mig lige skulle have lidt tid.

Kl. 14:40

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ja tak.

Det næste spørgsmål er ligeledes stillet til velfærdsministeren af fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 14:40

Spm. nr. S 1073

5) Til velfærdsministeren af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Hvad kan ministeren sige om evalueringens konklusioner om forslag til forbedringer af den eksisterende lovgivning, der bl.a. indeholder en anbefaling om, at det bliver gjort til en betingelse for salg, at kommunen og boligorganisatio-

nen er enige, og at beslutningen træffes i dialog med afdelingen?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 14:40

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

I forlængelse af det første spørgsmål går dette spørgsmål på, hvad jeg kan sige om evalueringsrapportens konklusioner om forslag til forbedring af den eksisterende lovgivning.

Der er en række anbefalinger, som jo går på, hvad man kunne sætte i stedet for forsøgsordningen, og som også handler om, hvad man kunne gøre med hensyn til den permanente ordning, der allerede findes, når vi taler om de socialt belastede områder. Så derfor kan man sige, at der bliver peget på, at der med hensyn til begge ordninger er nogle barrierer for, at det her kan fungere, og derfor synes jeg faktisk ikke, at spørgsmålet om, hvordan man bruger evalueringsrapporten, er så fuldstændig enkelt.

Men jeg synes, at det er vigtigt at sige, at der er to formål: Det ene er, hvordan vi kan få en mere varieret beboersammensætning i den almene sektor, så den bliver mere robust; det her jo været et stort ønske i mange år også fra boligsekskaberne. Det andet er, hvordan vi også kan forbinde det med, at borgerne får nogle valgmuligheder. Det er jo ligesom nogle af de udfordringer, vi står over for.

Men det, at der ser ud til også fra boligorganisationerne side at være en mere positiv holdning til, at man faktisk kan bruge det her som led i at sikre en mere varieret beboersammensætning, synes jeg lover godt for, at man i fællesskab kunne finde frem til nogle løsninger, som faktisk kunne bidrage til virkelig at bremse noget, som ville være en negativ udvikling.

Kl. 14:42

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 14:42

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Nu kan der være mange gode initiativer for at fremme en mere robust almen sektor eller rettere sagt for at styrke de mennesker, som i dag bor i den almene sektor, og regeringen har jo så den opfattelse, at salg af almene boliger er en af dem.

Jeg mener, at evalueringsrapporten meget klart peger på, at salget med den forsøgslovgivning, der har været, alene har været af interesse for ressourcerstærke beboere, som har kunnet købe i områder, som i øvrigt ikke er specielt pro-

blemramte. Derfor vil jeg da også gerne høre ministeren, om det ikke ville være mere på sin plads, at man tog nogle andre initiativer; at man indså, at det her måske ikke er vejen til at gøre den almene sektor mere robust, og at man f.eks. i stedet for gik i gang med at bekæmpe den fattigdom, som mange almene lejere døjer med i dagligdagen, hvor man jo kan se, at folk har problemer med at betale huslejen, fordi de er på forskellige ydelser; at man styrkede beboerdemokratiet, så folk tog bedre vare på deres områder; at man gjorde en lang række andre ting, som også handler om den almene sektor. Regeringen har fået lavet en evalueringsrapport, der viser, at det her jo ikke er vejen frem. Hvorfor så forlænge en forsøgslovgivning, hvis man ikke tænkt sig at lytte til de anbefalinger?

Kl. 14:43

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 14:43

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Jeg er enig i, at det ikke kan stå alene, men det fremgår jo faktisk af rapporten, at der blandt boligorganisationerne er en voksende positiv holdning til også at bruge salg af boliger som et instrument, men også som led i en mere helhedsorienteret indsats, og det synes jeg er en meget interessant melding. Man har jo også i hvert fald i Vollsmose, ved jeg, overvejelser om, hvorvidt man kan bruge det her instrument til at ændre beboersammensætningen, og der er meget, der tyder på, at det også kan være en vej til at gøre noget ved nogle af de andre problemer, fru Sophie Hæstorp Andersen peger på, altså dårlig økonomi og besvær med at blive integreret i det danske samfund.

Rockwool Fonden lavede for nogle år siden en undersøgelse, der viste, at kontakten til danskere var det vigtigste parameter, når det gælder en vellykket integration. Hvis man bor i et område kun med mennesker med indvandrerbaggrund, så er det svært at blive integreret, så er det også svært at få et arbejde, og så vil man også have en lav indkomst. Så jeg mener, at det at få ændret beboersammensætningen faktisk er utrolig vigtigt, når det drejer sig om f.eks. at få integrationen til at fungere og dermed også give nogle lavindkomstgrupper mulighed for at tjene noget mere.

Kl. 14:45

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Hæstorp Andersen.

Kl. 14:45

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jo, men derfor bliver jeg alligevel nødt til så at spørge ministeren: Hvad mener ministeren om, at der i forbindelse med den her forsøgslov alene er blevet solgt boliger i ikkeproblemramte områder? For det er jo det, der er et faktum.

Alt det, ministeren står her og fortæller om, med helhedsorienterede indsatser og Vollsmose, der har været interesseret, og det ene og det andet, vedrører jo alt sammen den permanente ordening, som findes, hvor det kan være et led i et boligsocialt arbejde. Og der er jo i øvrigt ikke solgt en eneste bolig. Altså, der har måske været ydret noget interesse, men det er dét.

Der har ikke været nogen problemstillinger oppe, der skulle have gjort, at man ikke kunne være gået i gang med det her, og alligevel har vi set, at den ordening, som ministeren taler om, slet ikke er blevet brugt, mens den forsøgslov, som nu ukritisk bliver forlænget halvandet år, trods alt har været medvirkende til, at der er blevet solgt lige omkring 20 boliger – i ikkeproblemramte områder.

Hvad mener ministeren egentlig om, at det er boliger i attraktive boligafdelinger med lejere som jeg selv, som har en større indkomst, end den almindelige almene lejer har, som bor i en større lejlighed, end den almindelige almene lejer gør, og som i det hele taget måske på mange måder egentlig ikke ligner det store flertal i den almene boligsektor?

Kl. 14:46

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Inden ministeren svarer, skal jeg lige sige, at der er en medspørger, fru Nanna Westerby, til dette spørgsmål til ministeren.

Ministeren.

Kl. 14:46

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Det mener jeg da er noget, man skal være meget opmærksom på. Vi ved jo også fra boligselskabernes egen holdning, at det at styrke – hvad er skal vi sige? – ejerfølelsen i den almene sektor, er noget, man har arbejdet på på forskellig vis. Beboerdemokrati er jo én vej, men i det hele taget er det også det her med, at man har nogle store frihedsgrader til selv at indrette sin lejlighed, bygge nyt køkken osv. osv. Så den der følelse af, at man har et medejerskab, er et vigtigt element i forbindelse med at styrke den almene sektor.

Men omvendt skal vi jo være meget opmærksomme på, at man ikke laver en ordening, der betyder, at man får solgt de mest velfungerende af-

delinger fra og på den måde i virkeligheden fremmer en ghettoisering. Derfor er den her forsøgsordning også kun forlænget med halvandet år, for man kan sige, at vi så har den periode til at vurdere det i og jo også de forslag til en ændring af den permanente ordning, som rapporten kommer med, f.eks. det her med at tømme en hel opgang. Jeg kan godt se ideen med det, jeg er heller ikke afvisende, men omvendt ved man jo også godt, at det ikke er så ligetil. Og derfor synes jeg faktisk, at det er nogle forslag, som vi er nødt til at have temmelig god tid til at få undersøgt både med hensyn til, hvordan vi gør det rent teknisk, og hvem der vil være med til hvad.

Kl. 14:48

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Nanna Westerby.

Kl. 14:48

Nanna Westerby (SF):

I forlængelse af det, som fru Sophie Hæstorp Andersen også har været inde på, vil jeg sige, at den her rapport viser, at det netop er de attraktive boliger, der bliver solgt fra. I rapporten står der sort på hvidt, at det er relativt attraktive boliger med en mere ressourcestærk beboersammensætning end normalt for den almene sektor, der deltager i disse salg.

Jeg vil gerne høre, hvorfor ministeren synes, at det er hensigtsmæssigt at forlænge en ordning, hvor vi netop gør det, som ministeren er nervøs for, nemlig sælger de gode almennyttige boliger fra og står tilbage med en almen boligsektor, hvor der ikke er attraktive boliger tilbage – og på den måde forstærker ghettoiseringen.

Kl. 14:49

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 14:49

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Nu er det med halvandet år, den bliver forlænget – og der er jo også en revisionsbestemmelse i loven. Jeg kunne også se, at der var nogle problemer med, at hvis man havde én ordning i de såkaldte ghettoområder, der nogle gange bliver trukket ud og ind, så kunne man sige, at vi nu har fået den dom fra Højesteret, og så forlænger vi det med halvandet år.

Hvis der er den bekymring for, at der bliver solgt for mange af de attraktive boliger, må jeg sige, at det tror jeg simpelt hen ikke kan lade sig gøre inden for halvandet år. Så derfor tror jeg ik-

ke, at de halvandet år betyder, at det kan ændre udviklingen i den retning, som jeg også meget nødig ser.

Kl. 14:49

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Nanna Westerby.

Kl. 14:49

Nanna Westerby (SF):

Jeg har svært ved at forstå, hvorfor man gerne vil forlænge en ordning, når ministeren selv siger, at der er meget store problemer med den.

Der står i rapporten, at der ikke har ligget egentlige bypolitiske eller boligsociale overvejelser til grund for ønsket om at sælge; det, der åbenbart er et af formålene, nemlig at ændre beboersammensætningen, er ikke lykkedes; og det, at man skulle give folk større ejerfølelse, er ikke lykkedes, fordi dem, der køber, ifølge rapporten, har stor ejerfølelse i forvejen, men ministeren vil åbenbart alligevel gerne forlænge ordningen.

Jeg vil så bare høre, om ministeren vil betegne den her ordning som en succes eller som det, den lyder som, nemlig som en rigtig stor fiasko i forhold til de formål, som regeringen ellers havde brystet sig af at den skulle have?

Kl. 14:50

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 14:50

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Altså, det er ikke blevet nogen succes. Men det er jo også derfor, at jeg ikke gør det til en permanent ordning. Jeg synes, at både evalueringsrapporten og det, der står om både kommunerne og boligselskaberne, lægger op til, at det er en god idé at have salg af boliger som et instrument blandt flere til både at styrke ejerfølelsen og til at sikre en mere varieret beboersammensætning i den almene sektor. Derfor kan man sige, at hvis jeg syntes, at det var en succes med forsøgsordningen, kunne jeg jo bare have gjort den permanent. Men det vælger jeg jo netop ikke at gøre. Jeg forlænger den, fordi jeg ærligt og redeligt synes, at de forslag, der står i evalueringsrapporten, ikke er så lige at gå til. Det er jo faktisk forslag, der kræver ret mange overvejelser – f.eks. forslaget om, at man skal tømme en hel opgang.

Kl. 14:51

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til fru Nanna Westerby. Det sidste spørgsmål er fra fru Sophie Hæstorp Andersen.

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det bliver jeg bare nødt til at kommentere igen, for forslaget om at tømme en hel opgang er stadig væk et forslag i den permanente ordning. Det er jo formentlig ikke et forslag, som kommer til at indgå i en kommende forsøgsordning med den øvrige del af det. Så ministeren kan jo tygge på det forslag, så længe ministeren har lyst til det, og så fremsætte et ændringsforslag til den permanente ordning, der findes, og som handler om en helhedsorienteret indsats – eller andet – og så må vi jo til den tid tage diskussionen om, hvorvidt det er en god idé eller ej.

Men det, som ministeren nu ukritisk forlænger, er en salgsløvslov, som har været med til at gøre, at nogle boliger – ikke mange – i de ressourcerstærke områder, ikke i de problemramte områder, er blevet købt af nogle borgere, nogle beboere, som i forvejen har et udtalt ejerforhold til deres bolig, og som faktisk bor i nogle boligafdelinger, hvor man ikke har haft de store problemer og derfor måske heller ikke den helt store grund til at ville ønske sig en blandet beboersammensætning.

En blandet beboersammensætning kan jo være mange ting. Det kan både være, at man er ejer, andelsejer eller lejer, og det kan være det, at man sikrer sig, at der både kan være ressourcerstærke lejere og knap så ressourcerstærke lejere i det samme boligområde. Det er vel det, der egentlig er målet med en blandet beboersammensætning i boligpolitikken, frem for bare hovedløst og ideologisk at ville sælge de almene boliger.

Kl. 14:53

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 14:53

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Problemet har jo været, at man ikke bare har kunnet tage den permanente ordning og udstrække den til hele området, i hvert fald ikke hvis man ligesom vil tage rapporten alvorligt. Den peger jo netop på nogle ting, som også kunne laves anderledes i den permanente ordning. Jeg synes da, at det ville være den helt store rodebitik, hvis vi havde to permanente ordninger kørende i den almene sektor.

Det er derfor, jeg siger, at det altså er skaldede – havde jeg nær sagt – halvandet år, vi forlænger ordningen. Det, jeg hører, er et engagement i den her rapport, der gør, at der er et grundlag at diskutere på. Ydermere har vi så det her udvalg

Kl. 14:51

vedrørende den almene sektor siddende, der jo forhåbentlig inden alt for længe kommer med nogle anbefalinger. Så jeg håber på, at der faktisk er grundlag for at lave nogle ting, som i det hele taget vil gøre den almene sektor mere robust.

Det vil fru Sophie Hæstorp Andersen og andre ligesom have en stor skepsis over for, det er jeg helt med på, men lad os nu se, hvordan verden ser ud om et år, og se, om ikke den ser bedre ud efter fru Sophie Hæstorp Andersen vurdering.

Kl. 14:54

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til fru Sophie Hæstorp Andersen.

Det næste spørgsmål er ligeledes stillet til velfærdsministeren, og det er stillet af hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:54

Spm. nr. S 1075

6) Til velfærdsministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Hvad kan ministeren sige om regeringens holdning til udformningen af en ny salgsløvslov om almene boliger i lyset af ministerens udtalelser til Ritzau's Bureau den 7. november 2007 efter Højesterets afgørelse: »Jeg vil nu inddrage dommen i det videre arbejde med et nyt forslag til en salgsløvslov. Udgangspunktet vil her være en fælles beslutningskompetence, så boligorganisationerne, kommunerne og de enkelte afdelinger i fællesskab kan tage initiativ til at bruge salg af lejligheder i indsatsen for bekæmpelse af ghettoer«?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 14:54

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Spørgsmålet ligger i forlængelse af de to andre spørgsmål om salg af almene boliger, og det henviser til en udtalelse, jeg kom med umiddelbart efter den afgørelse, som Højesteret traf om, at det ikke var ekspropriation at sælge almene boliger. Jeg er citeret for at sige, at jeg nu vil inddrage dommen i det videre arbejde med et nyt forslag til en salgsløvslov. Udgangspunktet vil her være en fælles beslutningskompetence, så boligorganisationer, kommuner og de enkelte afdelinger i fællesskab kan tage initiativ til at bruge salg af lejligheder i indsatsen for bekæmpelse af ghettoer.

Spørgsmålet går så på, om det stadig væk er min holdning, og det er det. Det er jo en af anbefalingerne i rapporten, men det er ikke sådan, at rapporten bare siger, at den permanente ordning, der er, er helt super duper, så den kan vi bare bruge. Der peger man også på, at der er behov for nogle ændringer, som jeg ikke synes er så lige at gå til. Derfor siger jeg, at vi har brug for en forlænget periode, hvor vi kan overveje, hvordan en permanent ordning for hele området kunne se ud – en ordning, som tilgodeser de der grundlæggende hensyn, jeg har peget på, altså både det at sikre en mere blandet beboersammensætning og det at styrke medejerskabet til den almene bolig, man har.

Kl. 14:57

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:56

Rasmus Prehn (S):

Det er da altid noget, at ministeren mener det samme som i november, da den her kommentar blev givet. For jeg vil da gerne sige, at da jeg den 7. november sad og læste det her ritzautelegram, fik jeg indtryk af, at der nu sker noget; nu bliver der taget hånd om det her, nu går ministeren i gang med at lave noget handling på det her område. Nu kan jeg så forstå, at ministeren ikke mener det længere. Ministeren er enig i, hvad ministeren her sagde om, hvad der skal ændres, men med hensyn til at få en ny lov er det lige pludselig halvandet år, der skal gå.

Kl. 14:56

Nu hørte jeg godt, at ministeren i sit foregående svar sagde »skaldede halvandet år«, men det er immer væk ret lang tid, og der er problemer derude. Vi ved, at det er så vigtigt, at vi får gjort noget, ikke mindst for at imødegå de ghettoproblemer, vi har i mange boligområder. Der synes jeg at halvandet år er utrolig lang tid. Og når man læser det, som ministeren siger her, får man indtryk af, at det er lige om hjørnet med den her nye lov.

Kan ministeren forklare mig, hvad det er, der gør, at ministeren i november var meget ivrig efter, at der nu simpelt hen skulle komme en ny lov, og lige pludselig skal vi så til at undersøge alt muligt andet? Ministeren er jo selv meget præcis, med hensyn til hvad der skal ske, og selv om man gerne vil undersøge mere – det er selvfølgelig legitimt nok – er der jo nogle ting, som man allerede nu kan gå i gang med at ændre. Kan ministeren ikke forklare lidt bedre, hvorfor man ikke går i gang med det nu frem for at vente halvandet år?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 14:57

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

I rapporten er der jo beskrevet nogle ting, som man mener vil være gavnlige, og som også bliver ændret i den permanente ordning. Og jeg troede også, at der var nogle af tingene, der var nemmere at gå til, end de rent faktisk var. Sådan er det jo tit med politiske beslutninger, at det er dilemmaer, for både det at gøre noget og det ikke at gøre noget kan indeholde nogle kedelige sider.

Nu kan vi jo ikke stå her og snakke videre om det, men det kan være, vi får mulighed for det under førstebehandlingen af forslaget, nemlig hvordan hr. Rasmus Prehn og fru Sophie Hæstorp Andersen vurderer mulighederne for at tackle nogle af de ting, som rapporten foreslår. Men det, som jeg synes er utrolig interessant, er, at jeg hører en positiv holdning til at være med til et forslag, som bygger på evalueringsrapporten. Det vil jeg spidse ører over for og prøve at se om vi kan arbejde videre med.

Kl. 14:58

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:58

Rasmus Prehn (S):

Det, som vi fra socialdemokratisk side har været særlig optaget af, er jo, at der lægges vægt på, at man i højere grad skal have en fælles beslutningskompetence – at man rent faktisk tager boligorganisationerne, boligselskaberne med på råd og ikke bare kommer hen over hovedet på folk og presser noget ned over dem. Det var det, der var kritikken, da man lavede den første ordning. Derfor var vi jo selvfølgelig fra socialdemokratisk side meget glade for det klare signal, og man må sige, at det var et meget klart signal, der jo blev givet på Ritzau den 7. november, nemlig at ministeren nu vil inddrage dommen i det videre arbejde med et nyt forslag til salgslav, og at udgangspunktet her vil være en fælles beslutningskompetence – en fælles beslutningskompetence.

Alligevel er der nu gået adskillige måneder, og det, som ministeren så gør, er *ikke* at lave en ny lov, næ, man udskyder det halvandet år – godt nok skaldede halvandet år, som ministeren siger – men dog halvandet år. Og man ændrer ikke ved det med beslutningskompetencen. Kunne man ikke i det mindste have ændret det?

Ministeren betoner det jo selv. Man kan jo nærmest læse ud af citatet, hvordan der netop er blevet betonet lige her: Nu skal der være *fælles* beslutningskompetence. Hvorfor kom det ikke med, da man forlængede denne ordning? Hvorfor gjorde man ikke noget ekstra ud af det? Det forstår jeg simpelt hen ikke, og det synes jeg ikke at ministeren har svaret på i noget af det foregående.

Kl. 14:59

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 14:59

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Det er alene af den grund, at hele strukturen omkring, hvor pengene skal gå hen, når man sælger lejlighederne, jo afhænger af, om der er en fælles eller delt beslutningskompetence. Og der er der jo så en meget bureaukratisk model nu, hvor der er delt beslutningskompetence. Men der skal findes en løsning, som er holdbar, når vi forhåbentlig laver en ordning. Og når jeg siger, at jeg ligesom spidser ører over for den måde, der bliver spurgt på, er det jo, fordi Socialdemokratiet ikke stente for den permanente ordning, selv om der var fælles beslutningskompetence.

Jeg hører det lidt i forlængelse af det, der jo står i rapporten om, at boligselskaberne har ændret holdning. Så synes jeg, de der halvandet år kunne være blevet givet rigtig godt ud, hvis vi kunne finde sådan en robust, holdbar ordning, der kunne bidrage til nogle af de ting, jeg har peget på.

Kl. 15:00

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 15:00

Rasmus Prehn (S):

Ja, vi kommer jo ikke så meget videre. Jeg synes ikke, at vi får nogen rigtig forklaring på, hvorfor der lige pludselig skal gå halvandet år. Men vi må så vælge at kigge positivt på det og håbe, at når der sker en ændring, bliver der taget højde for nogle af de her ting. Da er jeg sikker på, at vi fra socialdemokratisk side vil bidrage positivt, for det er kolossalt vigtigt, at man får lavet en bedre og mere bred beboersammensætning ude i de her boligselskaber. Det er utrolig vigtigt, og der skal det altså være på den rigtige måde man får tilrettelagt det her.

Vi er fra socialdemokratisk side lidt ærgerlige over, at det ikke kan blive noget før, men vi må så vente med tålmodighed.

Kl. 15:01

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 15:01

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Jamen altså, jeg synes, at det lover godt, og jeg glæder mig til det fortsatte samarbejde om det og forhåbentlig også om andre initiativer for den almene sektor.

Kl. 15:01

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ja tak, det var slut på spørgsmål 6.

Det næste spørgsmål til velfærdsministeren er ligeledes stillet af hr. Rasmus Prehn.

Kl. 15:01

Spm. nr. S 1081

7) Til velfærdsministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Hvordan forsvaret ministeren, at Velfærdsministeriet i en tid, hvor flere utilpassede unge involveres i umotiveret vold, og hvor ministeren igen og igen har talt varmt for at styrke den forebyggende indsats, ikke har et samlet overblik over, hvilke kommuner der har SSP-konsulenter og hvor mange?

Skriftlig begrundelse

Den 25. januar 2008 giver ministeren svar på udvalgs spørgsmål nr. 41 til Kommunaludvalget, hvor følgende svar gives: »Da der ikke findes statistiske oplysninger om antallet af SSP-konsulenter, har Velfærdsministeriet kontaktet KL og Det Kriminalpræventive Råd. Begge organisationer har meddelt, at de ikke har oplysninger om antallet af SSP-konsulenter – hverken samlet eller fordelt på de enkelte kommuner. Det er derfor ikke muligt at besvare spørgsmålet.«

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 15:01

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Spørgsmålet drejer sig om, hvorvidt man kan skaffe et samlet overblik over, hvor mange SSP-konsulenter, der er ansat i kommunerne. SSP står jo for det her samarbejde mellem socialfolk, skolefolk og politi ude i de enkelte kommuner. Spørgsmålet bygger på et skriftligt svar, jeg har givet hr. Rasmus Prehn, hvor der blev spurgt om det samme, om man havde et overblik over,

hvor mange SSP-konsulenter der er ude i kommunerne. Der måtte jeg svare, som sandt er, at det var der ikke noget overblik over. Det var ikke muligt at besvare spørgsmålet.

Men jeg vil gerne sige her i dag, også inspiret af spørgsmålet, at jeg gerne vil tilvejebringe sådan et samlet overblik. SSP-samarbejdet er jo som regel teknisk forankret i Justitsministeriet, i Det Kriminalpræventive Råd, så jeg har haft kontakt til Undervisningsministeriet og til Justitsministeriet, og vi er blevet enige om at lave en undersøgelse, hvor vi bl.a. spørger kommunerne om, hvor mange SSP-konsulenter de har ansat. Når jeg siger bl.a., er det, fordi hvis vi skal spørge om det, skal vi selvfølgelig gøre os umage med at finde ud af, om der er andre ting, vi også skal spørge om, når vi nu er i gang.

Kl. 15:03

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 15:03

Rasmus Prehn (S):

Vi er da fra socialdemokratisk side overordentlig tilfredse med, at det, at vi stiller et spørgsmål, får ministeren til at reagere og gøre noget. Det er da meget positivt, at man kan skubbe på i den retning.

Men ministeren må jo give mig ret i, at det da virker mærkeligt – altså, det virker da mærkeligt – at man ikke har tænkt sig om og tænkt på, om ikke det er noget, vi skal have et overblik over. Jeg tror, at de fleste danskere, når de tænker på velfærdsministeren, tænker på indsatsen med »Stop volden«, og nu skal der gøres noget, og vi kan ikke have alle de udsatte unge, og nu skal vi tage hånd om dem osv. Det er jo positivt.

Men hvordan kan det så være, at ministeren har siddet adskillige måneder i ministeriet uden overhovedet at have nogen som helst form for nysgerrighed i retning af, hvordan det går med SSP-samarbejdet? Hvilke kommuner har et sådant samarbejde? Hvilke har ikke? Vi skal lige huske på, at det jo ikke er et hvilket som helst ministerium, det her. Det er et ministerium, som jo har regler for, hvor store sandkornene skal være i faldsandet ude i børnehaverne. Der sidder man nidkært og nedskriver lister over alle mulige regler, bl.a. hvor store sandkorn skal være. Men man har alligevel ikke kunnet finde kræfterne til at finde ud af, hvor mange SSP-konsulenter vi har.

Vi ved, at der bliver mere og mere vold; vi ved, at der er en hel masse utilpassede unge, som ville have godt af, at der var en aktiv SSP-

indsats; vi ved, at ministeren er meget optaget af det her. Så forekommer det da usædvanlig, at man ikke har stillet sig selv spørgsmålet: Hvor mange er der, hvilke kommuner har det? Har man bare været fuldstændig ligeglad, og har man brugt kræfterne på sandkornenes størrelse i stedet for?

Kl. 15:04

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 15:04

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Nej, heldigvis er det ikke sådan. Der blev jo lavet en rapport, en stor og grundig rapport, over SSP-samarbejdet i 2000. Der viste det sig jo, at 96 pct. af kommunerne faktisk har det her samarbejde. Det opfølgende spørgsmål bygger måske på, at hr. Rasmus Prehn tror, at antallet – nu bliver der spurgt om antallet af SSP-konsulenter – ligesom også dækker over, hvor mange kommuner der har det. Altså 96 pct., det var før kommunalreformen, og derfor har vi ligesom taget for givet, at alle kommuner i dag har et SSP-samarbejde. Men hvor mange og hvor meget de gør ud af det i de enkelte kommuner, ved vi ikke. De organiserer sig på lidt forskellig vis. Nogle steder er det skolelærere, der har inddraget nogle timer, andre steder har de nogle, der simpelt hen er ansat som SSP-konsulenter. Det er også derfor, jeg siger bl.a., fordi bare det at spørge om antallet af SSP-konsulenter giver måske ikke i sig selv så meget mening.

Rapporten her fra 2000 er en udmærket stor rapport, og man kan sige, at det så kan være relevant med en opfølgning, men det er bestemt ikke rigtigt at tegne et billede af, at vi fuldstændig er på herrens mark, og at vi ikke aner et klap om, hvor mange steder de har det. De har det i alle kommuner, men lige hvilken model og hvordan de gør det, ved vi ikke. Når der nu bliver spurgt, så siger vi o.k., så tager vi lige en ny tælling på, hvordan det ser ud.

Kl. 15:06

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 15:06

Rasmus Prehn (S):

Altså, hvis man har så meget viden, som ministeren giver udtryk for her, så er det jo underligt, at man den 25. januar 2008 giver et svar til mig på et skriftligt § 20-spørgsmål, hvor man siger: »Det er derfor ikke muligt at besvare spørgsmålet.« Man kunne jo vælge at ridse op kommune for kommune, hvor der er et SSP-samarbejde.

Spørgsmålet gik jo ikke kun på antallet, det gik også på, hvordan indsatsen var. Det kunne man så i hvert fald godt skrive sig ud af. Der vælger man at sige, at det ved vi ingenting om.

Det, vi lige skal tænke over her, er altså en situation, hvor ministeren jo selv har været ude og skældt ud på kommunerne og sagt, at kommunerne ikke gør det godt nok. Der har været lidt tendens til også at sparke nedad og sige, at det er dem, der ikke gør det godt nok. Vi har ikke noget ansvar her i regeringen.

Men man har ikke gjort sig den ulejlighed lige at kigge på, i hvilket omfang er det her SSP-samarbejde: Hvilke kommuner gør hvad og hvor meget? Altså, det mindste man kan gøre, er da at få overblikket. Der ryster det mig da lidt, at jeg skal høre, at det først er her, flere måneder efter at jeg har stillet et § 20-spørgsmål, at man langsomt begynder at tage initiativ til, at nu må vi også hellere samle op og sådan. Det forekommer besynderligt, det gør det altså. Men jeg er da glad for, at der sker noget nu.

Kl. 15:07

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 15:07

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Nu skal jeg ikke give hr. Rasmus Prehn gode råd, men det ville altså klæde hr. Rasmus Prehn at være positiv bare en enkelt gang. Det, jeg kan sige, er jo, at vi faktisk har et meget godt overblik over, hvordan det står til i kommunerne. Jeg kan ikke nøjagtigt sige, hvor mange SSP-ansatte der er.

Så siger hr. Rasmus Prehn, at det jo godt nok var det, han spurgte om, men at jeg dog for pokker må kunne regne ud, at det ligesom var noget bredere, han efterlyste. Jeg vil bare lige sige helt ærligt, at man altså utrolig tit står med de spørgsmål og skal prøve at gætte, hvad det er, der bliver spurgt om. Nogle gange bruger man så en masse tid på at skrive et svar, og så var det alligevel ikke i den retning, der blev spurgt. I hvert fald kan man nu sige: Vi har en rapport fra år 2000, vi prøver at gå videre. Jeg modtager gerne gode råd om, hvad der skal spørges om, for det er jo i høj grad i fælles interesse.

Kl. 15:08

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 15:08

Rasmus Prehn (S):

Jeg luner mig da lidt ved, at ministeren ved det foregående spørgsmål faktisk sluttede af med at være glad for, at jeg var positiv. Det vil jeg da også gerne være her. Det er da sådan, at jeg er enormt glad over, at det, at vi stiller et spørgsmål, gør, at der bliver fokus på et område, og at ministeren rent faktisk går i gang med at få samlet op på det her, for vi ved jo alle sammen, at hvis det er, at vi skal forebygge vold, så er SSP-samarbejdet kolossalt vigtigt. Den store, aktive sociale indsats, man laver ude i kommunerne, er simpelt hen det, der kan gøre forskellen. Der er jeg rigtig, rigtig glad for, at ministeren giver udtryk for, at det er noget, der skal sættes skub i, og at det er noget, der skal fokus på. Det er noget, som vi alle sammen skal gøre en aktiv indsats for at få løftet. Det vil jeg gerne positivt sige, men det ærgrer mig stadig væk, at der skal et spørgsmål til, før man går i gang med noget så simpelt som at få et overblik.

Kl. 15:08

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 15:08

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Så bliver jeg altså nødt til at sige: Vi har jo overblikket. Vi ved faktisk, at det er i alle kommuner, vi ved bare ikke præcis, hvor mange de har ansat i den enkelte kommune. Men o.k., så kan vi få en fornemmelse af størrelsesordenen, og det er også fint.

Jeg vil også bare lige gøre opmærksom på, at Danmarks Lærerforening og Socialrådgiverforeningen er i gang med et meget omfattende arbejde i en stor del af landet med at få skolelærere og socialrådgivere til at arbejde sammen. I den forbindelse har jeg sagt, at jeg også vil prøve at se på hele vejledningen om tavshedspligt. Ikke fordi der kan ændres grundlæggende ved reglerne, men man skal hele tiden se på, om det er optimalt med hensyn til mulighederne for at snakke sammen ude lokalt; så der er stadig væk meget, vi kan gøre.

Kl. 15:09

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ja, tak til spørgeren og tak til velfærdsministeren.

Hermed er spørgetiden afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

**3) Forhandling om redegørelse nr. R 3:
Ministeren for ligestillings redegørelse 2007
samt perspektiv- og handlingsplan 2008.**

(Anmeldelse 29.02.2008. Redegørelsen givet 29.02.2008. Meddelelse om forhandling 29.02.2008).

Kl. 15:09

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Forhandlingen er åbnet, og det er hr. Erling Bonnesen.

Kl. 15:10

(Ordfører)

Erling Bonnesen (V):

Allerførst vil jeg sige tak til velfærdsministeren for en god redegørelse, der holder fokus på sagen og rummer mange gode og konstruktive tilgag.

Ligestilling er at sætte det enkelte menneske i centrum og give kvinder og mænd lige muligheder for at vælge det liv, de ønsker. Ligestilling er også at tage ansvar for, at alle får lige muligheder: arbejdsmarkedets parter, virksomheder, organisationer og enkeltpersoner. Vi skal alle forpligte os til at tage del i arbejdet med at opnå ligestilling i samfundet.

Kvinder og mænd skal have lige og frie valg igennem livet, og alle skal have mulighed for at bidrage med deres mangfoldige talenter.

Vold og handel med mennesker skal bekæmpes med alle midler.

Vi skal arbejde for, at kvinder og mænd med anden etnisk baggrund end dansk ikke forhindres i at træffe deres egne frie valg eller fratages muligheder for at deltage i samfundet på grund af kønsbestemte fordomme eller andre barrierer.

Drenge og piger, uanset etnisk baggrund, skal have forudsætninger i skolen for at gennemføre en ungdomsuddannelse og træffe et relevant, frit og oplyst uddannelsesvalg med henblik på at få et godt grundlag for et aktivt voksenliv.

Kvinder og mænd skal have lige muligheder for at komme i arbejde.

Angående frit uddannelsesvalg for piger og drenge kan jeg føje til, at forældre her har en vigtig rolle, og at de er nøglepersoner, når børnene skal vælge uddannelse. For at sikre, at det bliver et godt valg, den unge foretager, og som ikke er hæmmet af traditioner, skal vi være meget bevidste om, at det kun kan lade sig gøre, hvis ikke vi låses fast i traditioner. Vi skal tage udfordrin-

gerne op, og med uddannelse, vejledninger og mentorer kan det også lade sig gøre, viser det sig.

Dette lige og frie valg er også, at man respekteres for de holdninger, man har – uanset om man er kvinde eller mand – f.eks. i forhold til fag- og karrierevalg.

Angående ligestilling blandt indvandrere og efterkommere: Uanset religion og kultur har man som forældre et ansvar for at sørge for, at børnene kan klare sig i det danske samfund. Det ses desværre, at der i familier sker det, at piger og drenge opdrages forskelligt. Ansvarret som forældre betyder også at skulle stille ligeværdige krav til både drenge og piger og give den samme støtte til børn af begge køn. Ansvarret er forældrenes i den sidste ende, men anbefalingerne er klare.

Angående ligeløn og det kønsopdelte arbejdsmarked: Arbejdsmarkedet i Danmark reguleres i høj grad af parterne selv. Løven om kønsopdelte lønstatistikker sikrer, at virksomheder skal udarbejde kønsopdelt lønstatistik, og DA og LO har været med til at lave en guide. Det er naturligt nok, at de er interesserede i den konstruktive dialog, for der er behov for at få rettet op på de problemer, der er i forbindelse med at få lige løn for det samme arbejde. Kvinder og mænd skal have lige og frie valg igennem livet. Alle skal have mulighed for at bidrage med deres mangfoldige talenter.

Så er der barsel for fædre: Ud over det lovgivningsmæssige, der ligger der nu, og de muligheder, der er, handler det jo om moderne ledelsesformer i virksomheder og i det offentlige. Arbejdet er organiseret i projekter og team, og ledere og rollemodeller går foran. Der er mange børnefamilier blandt medarbejderne, så det viser sig altså, at det kan lade sig gøre, når holdningen og viljen er til stede. På de arbejdspladser, der har de gode eksempler, er der også mænd, som tager orlov, og det viser sig, at det kan lade sig gøre, og at der er sket en udvikling.

Det er for Venstre meget vigtigt, at der på orlovsområdet er valgmuligheder. Der er 1 års orlov, og det er muligt for familien selv at fordele den imellem sig. Så må man også sige, at det er familien selv, der er nærmest til at prioritere, hvad der er bedst for netop den familie.

Vedrørende handel med mennesker: Handel med mennesker er en modbydelig gerning, som skal bekæmpes, og bagmændene skal dømmes. For at bekæmpe det bedst muligt skal borgerne være godt oplyst, så de kan tage aktiv handling